

DEN PYTAGOREISKE KURIREN

www.hylozoik.se

NR 13, ÅRGÅNG 4

VÅREN 2015 (66 Aqu.)

Redaktör och ansvarig utgivare: Lars Adelskog

Redaktionens adress: Institutet för hylozoiska studier, Box 92085, 541 02 Skövde

Redaktörens e-postadress: adelskog@yandex.com

Plusgirokonto nr: 441 76 46 – 9, Institutet för hylozoiska studier

Alla hylozoikstuderande hälsas varmt välkomna

som läsare av och kanske även bidragsgivare till denna nättidskrift, som härmed offentliggör sitt trettonde nummer. Detta publiceras den 20 mars, dagen för vårdagjämningen. Nummer 1 utkom den 20 mars 2012, dagen för vårdagjämningen, och därefter har ett nytt nummer utkommit på dagarna för de följande solstånden och dagjämningarna: sommar-, höst-, jul- och vårnummer. Enligt det sålunda antagna mönstret utges alltså fyra nummer per år, så att det närmast följande numret, sommarnumret, skall utkomma den 21 juni 2015, år 66 i aquarius-epoken, om gudarna är oss nådiga.

Avsikten med denna nättidskrift är flerfaldig: informera om aktuella händelser, besvara frågor om esoteriken i allmänhet och hylozoiken i synnerhet, publicera artiklar av intresse för dem som studerar esoterik och hylozoik, dessliques kunna vara en knutpunkt och ett förenande band mellan alla dem som studerar våra äldre bröders undervisning i god anda och med rätt inställning.

I detta vårnummer bjuder vi på läsning i många avdelningar förutom litteraturbilagan. Först kommer det sedvanliga: pålysningarna om nyheter och läsarfrågorna med red.:s svar. Läsarfrågorna blir denna gång bara några få – utrymmet medger inte fler. Red. har dock fått in många frågor, som han avser att besvara i kommande utgåvor av vår tidskrift. I synnerhet tänker han på frågor till Lärjungens väg, del tolv och Ljusteknikens långa tanke, del ett.

Sedan följer tre brev av en esoterikens mästare, 45-jaget D.K., till lärjungen Roberto Assagioli. Dr Assagioli har blivit känd i vidare kretsar för sin psykoterapeutiska insats och i synnerhet den särskilda terapiform han utvecklade och kallade psykosyntes. Dessa brev publicerades på engelska år 1955 i boken *Discipleship in the New Age*, vol. II (*Lärjungaskap i nya tidsåldern*, volym II), men då kraftigt censurerade av utgivaren, Lucis Trust i New York och London. Nu publiceras dessa tre för första gången på svenska och i fullständigt skick: *Ocensurerade brev från en äldre broder*. Censuringripandena avser ett enda ämne, nämligen det judiska problemet, och är så grundligt gjorda att den som läser dessa brev i hittills publicerat, stympat skick inte ens kan ana att detta problem i alla tre breven står i fokus för D.K.:s uppmärksamhet. Vår tidskrifts läsare erbjuds härmed tillfället att inte bara läsa breven i det fullständiga skick som mästaren D.K. avsåg dem för dr Assagioli utan även att jämföra den fullständiga texten med den stympade, eftersom red. i denna publicering utmärkt de hittills uteslutna partierna med **fet stil**. Till de tre breven har red. fogat några kortfattade noter med nödvändiga förklaringar. En längre kommentar är planerad till ett senare nummer av *Den Pytagoreiske Kuriren*.

En grupp, som under flera år studerat verket *Lärjungens väg*, publicerat på denna hemsida, har gjort en sammanfattning av de i detta verk framställda femton reglerna för vit magi. Denna värdefulla sammanfattning har vi fått äran att publicera i vår tidskrift.

I samband med en gruppmeditation den 9 november förra året delgavs gruppen några tankar om tacksamhet av en deltagare, CG från Knivsta. Också dessa tankar är så värdefulla att de förtjänar att nå en vidare krets.

Därefter fortsätter vi att publicera PWs översättningar av dr Nicolls psykologiska kommentarer. Denna gång behandlas *läran om skenjagen*, ett omfattande ämne, som här framställs i fyra texter.

Målmedvetenhetens långa tanke får avsluta detta vårnummer.

Nyheter på våra hemsidor

På Förlagsstiftelsen Henry T. Laurencys officiella nätplats www.laurency.com kan flera viktiga nyheter noteras i den engelska avdelningen, nämligen en revision av texten till *The Philosopher's Stone (De vises sten)*, tredje avdelningen, *Esoteric Life View*. Gamla kvarstående fel har rättats, och i språkligt avseende har texten förbättrats.

Översättningen till engelska av *Livskunskap Fem* fortskrider. I år har hittills följande uppsatser översatts och publicerats på hemsidan: *Goethe as an Esoterician (Goethe såsom esoteriker)*, *Reality Ideas in Rousseau (Verklighetsideer hos Rousseau)*, *Erik Gustaf Geijer's Philosophy of History (Erik Gustaf Geijers historiefilosofi)*, *Krishnamurti and the Law of Development (Krishnamurti och utvecklingslagen)*, *On Alice A. Bailey's Book The Reappearance of the Christ (Om Kristi återuppträdande)* och *The Emancipation of Man (Människans frigörelse)*.

På denna hemsida, www.hylozoik.se, har i år delarna elva och tolv av serien *Lärjungens väg* publicerats. Därmed är detta verk fullbordat. I synnerhet del tolv torde kunna uppskattas av många läsare, då den utgör ett sammandrag av delarna ett till och med elva enligt åtta teman: *Människan och Augoeides – vit magi*, *Arbetet med tankeformer*, *Eterhöljet*, *Det emotionala och dess bemästrande*, *Det kausala och det mentala*, *Karaktärsdaning*, *Hierarkiskt arbete* och *Lärjungaskap*.

Den serie uppsatser red. publicerade i tidigare nummer av denna tidskrift under den samlande rubriken *Om pytagoreiska aktiveringsmetoder* har nu kompletterats med två texter om den i dessa uppsatser behandlade ljustekniken: *Ljusteknikens långa tanke, del ett* och *Ljusteknikens långa tanke, del ett, med kommentarer*. Båda texterna återfinns på denna hemsida under rubriken LJUSTEKNIK. Båda texterna finns även översatta till engelska i denna hemsidas engelska avdelning.

I finska avdelningen av vår hemsida www.hylozoik.se har publicerats en upplysande artikel, som Tiina Dahlberg skrivit: *Elämän arvoitus – Mitä Pytagoras opetti elämän tarkoitukselta?* (Livsgåtan – Vad lärde Pytagoras om livets mening?). Det är en utmärkt text, som kan tjäna såsom en första införing i pytagoreiska hylozoiken. Artikeln publicerades i februari-numret av den finska tidskriften *Ultra*, det i Finland ledande organet för det som där kallas *rajatieto* – gränskunskap.

Även på vår systerhemsida www.veidos.se märks flera nyheter. Under rubriken *PSYKOLOGIN FÖR MÄNNISKANS MÖJLIGA UTVECKLING* har publicerats två föreläsningar av P. D. Ouspensky i just detta ämne.

Likaledes på hemsidan www.veidos.se har publicerats en bok, som red. gav ut år 1996 och som länge varit slutsåld, *Judisk historia, judisk religion – tyngden av tre tusen år* av dr Israel Shahak, ett verk vars stora betydelse torde framstå ännu klarare för läsarna i ljuset av vad som sägs i de tre breven av 45-jaget D.K. till dr Assagioli.

Frågor av studerande

MG i Skogås har skickat oss många frågor. Vi börjar med att besvara följande fyra.

1. Vårt fall bestod i att vi som etervarelser ville göra erfarenheter i djurkroppar. Är det inte obligatoriskt att göra erfarenheter där såsom följd av att ha gått igenom mineralriket och växtriket? Svar: Det är riktigt att det för alla monader, som följer den mänskliga evolutionslinjen, är obligatoriskt att gå igenom de tre lägre naturrikerna, alltså mineral-, växt- och djurrikerna. Däremot är det inte nödvändigt för monaderna i växt- och djurrikerna att ha organiska kroppar, det vill säga vara involverade i organiska växter och djur såsom lägsta höljen. På många planeter har växt- och djurmonaderna lägst eterhöljen och på vissa planeter har de grövre fysiska höljen men inte organiska sådana utan aggregathöljen.

2. Om de monader, som nu går igenom rikerna före människoriket, väljer att avstå från att göra erfarenheter i djurkroppar efter kausaliseringen och inte faller såsom vi gjorde, vilken blir deras utvecklingsväg? Svar: Detta är mycket svårt att svara på, eftersom vi har fått så få uppgifter om andra möjliga evolutionsvägar. Så mycket kan emellertid sägas att det blir en betydligt lättare utvecklingsväg, betydligt mindre belastad med lidande. Vi kan jämföra det med det liv som människor av en fjärran framtids raser får leva, när individerna har eterhöljet som lägsta hölje. Så gott som allt fysiskt lidande är då eliminerat: sjukdom, åldrande och död, hunger och törst, köld och hetta, behovet av föda, kläder och bostad och därmed av pengar och löneslaveri – allt detta är då förvisat till det förflutnas barbari och närmast ofattbart för dessa framtida människor. Se för övrigt texterna om esoterisk antropologi på denna hemsida!

3. I andra system är fysisk-eterisk materia lägsta slag av hölje, men hur kan monaderna där skippa alla grovfysiska rikerna som vi är tvungna att gå igenom? Svar: Inget rike kan hoppas över, men inget rike är heller nödvändigtvis grovfysiskt. Tänk bara på vårt sjuklots (vår planetkedjas) två högsta klot (som teosoferna brukar kalla A och Z), vilka inte har lägre materia än mental (47:7). Även i dessa klot finns mineral-, växt- och djurmonader. Deras sätt att uppfatta verkligheten är nog lindrigt talat svårbegripligt för oss!

4. Kommer monaderna in i kosmos från kaos in i ett system av mening eller slump? Svar: De från början omedvetna monaderna, uratomerna, föres in i en kosmos av medvetna kosmiska jag. Detta arbete ingår i dessas uppgift såsom kosmosbyggare. Jämför med vad Laurency säger i *Kunskapen om verkligheten* 1.37.4,5:

”De som nått högsta världen, ha befriat sig från all involvering i materien och såsom fria monader (uratomer) lärt känna sig själva såsom det urjag de alltid varit. Deras aura är såsom en kosmisk jättesol, och de utstråla en energi såsom all krafts urkälla.

De kunna, om de så önska, med en kollektivitet utträda ur sin kosmos och börja bygga en ny kosmos i urmateriens oändliga kaos.”

Det material, av vilket dessa högsta kosmiska jag bygger en ny kosmos, är just ännu omedvetna monader, uratomer. *Kunskapen om verkligheten* 4.5.5: ”När tillräckligt många monader lyckats arbeta sig upp från lägsta naturriket till högsta gudomsriket, kan detta kollektivväsen utträda ur sitt kosmiska klot för att i urvarat begynna utbygga ett eget kosmiskt klot med uratomer hämtade från urvarats outtömliga förråd.”

Från GC i Avesta har inkommit ett antal frågor föranledda av Ljusteknikens långa tanke, del ett. Red. beklagar att GC:s fråga nr 4 av utrymmesbrist fått ett alltför kort svar i slutet av svaret på fråga nr 3. Vi får senare återkomma till denna fråga.

1. Element nr 9. Vad är skolan? Svar: Skolan är den del av planethierarkins verksamhet som är inriktad på mänsklighetens medvetenhetsutveckling. I trängre mening är skolan kollektivet av de så kallade ashramerna, det vill säga kollektiven av till hierarkin hörande lärare och dessas omedelbara lärjungar. I vidare mening är skolan alla sådana initiativ för undervisning och utveckling av människor i medvetenhetsförhållande som utgått från planethierarkin, inspirerats av denna och – detta är viktigt – står under medveten ledning av denna, så att högre slags intryck kan ändamålsenligt överföras från medvetna väsen till människor, i den mån dessa tillfälligtvis är medvetna. Skola i den här angivna meningen kan aldrig vara ett initiativ som utgått från människor, monader i fjärde naturriket. Skola kan aldrig vara något dött, någon sammanslutning av vanliga människor, som förvaltar en lära de mer eller mindre missförstått och fortsätter att misstolka. Skola är levande hierarkiskt initiativ, en kanal uppifrån-ner för hierarkiska inflytanden.

2. Element nr 10, 35, 42. Hur aktiverar man kunskapscentrum i kausalhöljet? Svar: Genom att sträva att vara självmedveten så ofta som möjligt, så länge som möjligt, så djupt som möjligt.

Genom att studera hylozoik? Svar: Ja, men *hur* man studerar är viktigare än *vad* man studerar. Den som "läser dumt", blir bara dummare (*Livskunskap Fem* 21.68). Till sist finns ingenting som ersätter läsning med samtidig självmedvetenhet.

Med systemtänkande? Hur når man dit? Svar: Genom att först starkt utveckla perspektivtänkande och sedan i grunden behärska hylozoikens system. Detta är de nödvändiga grunderna. Blott och bart systematiskt tänkande är inte systemtänkande. I systemtänkandet tänker man med hela systemet samtidigt, ibland även med flera system (t.ex. olika esoteriska skolors olika symbolsystem), liksom lägre slags tänkande tänker med begrepp. De enskilda begreppen står inte längre i uppmärksamhetens fokus, ty behärskandet av dessa hör till det redan undanflyttade, och de finns att tillgå så snart de behövs. De finns ett inslag av telepati i systemtänkande, en telepatisk kommunikation med särskilda centra i mentalvärldens 47:4, vilka står i kontakt med överordnade centra i 47:3 (kausalvärldens lägsta region). När denna telepati fungerar pålitligt, uppfattar tanken blixtnabbt innebörden av t.ex. tidigare oförstådda symboler. Detta förväxlar nybörjaren med intuition. Egentligen har bara lärjungar till hierarkin utvecklat systemtänkande.

Räcker perspektivtänkande till en början? Svar: Ja. Men även den som tills vidare har bara perspektivtänkandet, bör ha siktet inställt på systemtänkandet, söka sträva dit, ty detta är en nödvändig förberedande faktor för erövrandet av det.

Är det viktigaste att man själv initierar och bestämmer tänkandet? Svar: Ja. Ty detta är monadens egen, självinitierade aktivitet, och självmedvetenhet kan bara vara monadens aktivitet, aldrig inkarnationshöljens. Se för närmare utredning av detta element nr 28!

3. Element 10 och 25. Vad är skillnaden mellan själverinring och självmedvetenhet? Svar: Skillnaden ligger i graden av kontroll, förståelse och ändamålsenlighet. Man kan säga att själverinring är en metod för avsiktligt framkallande av självmedvetenhet, en metod som måste bygga på att individen äger tillräcklig styrka i både kunskap och vara, det vill säga äger tillräcklig förståelse. Självmedvetenhet kan uppstå spontant, oavsiktligt, för att i nästa stund ha försvunnit, och dylikt förekommer i synnerhet i barndomen. Men sådan självmedvetenhet är kortvarig och okontrollerbar, så att den inte kan användas att bygga medvetenhetsutvecklingen på. Självverinring däremot är frukten av kunskap, förståelse, metod, skicklighet. Den kan vidgas obegränsat liksom i tre riktningar: 1) man kan få den att komma allt oftare, 2) man kan få den att vara längre när den kommit och 3) man kan lägga allt mer i den. Den plötsligt påkomna insikten om att man inte varit självmedveten, inte idkat själverinring, medför en ögonblicklig självmedvetenhet. Det gäller att inte låta detta ögonblick försvinna i sömn, vilket är det vanliga.

OCENSURERADE BREV FRÅN EN ÄLDRE BRODER:
TRE BREV FRÅN 45-JAGET D.K.
TILL LÄRJUNGEN DR ROBERTO ASSAGIOLI

Dessa tre brev finns tryckta i boken *Discipleship in the New Age*, volym II, ss. 463-466 och 469-473, utgiven i Alice A. Baileys namn år 1955. Dessa brev är mycket anmärkningsvärda inte bara på grund av sitt innehåll utan också på grund av den omfattande och hårdhänta censur de underkastats före publiceringen i den nämnda boken fem år efter Alice A. Baileys bortgång. I den form, vari de tre breven återges nedan, har de tidigare censurerade partierna återinsatts och därvid utmärkts med **fet stil**. Dessa brev har tidigare icke funnits publicerade i svensk översättning.

Första brevet. September 1943.

Min broder och min medarbetare:

Jag skall inte säga dina lärjungekamrater huruvida du befinner dig hitom den skiljande slöjan eller inte. Jag skall inte upplysa dem om huruvida du har vandrat över den "bro av ljus" jag hänvisade till i mitt senaste meddelande till dig. Du behöver deras skyddande kärlek, oavsett om du befinner dig här eller där, kaos på andra sidan är så stort – lika stort som kaos på fysiska planet. Antingen du befinner dig i kroppen eller utanför kroppen, är du därför särskilt sårbar, eftersom, min broder (som jag så ofta sagt dig under de år som gått), din intensiva känslighet har försvårat ditt livsproblem. Din karma, **din ras (som du inte tillhör annat än genom den fysiska ärftligheten)** hindrar dig från att nå den fullständiga frihet och befrielse som du så djupt önskar. Bara de som vunnit friheten kan återvända till denna grupp oskadda och med hjälpande hand – den grupp de befriats från.

Jag har ett förslag att göra dig. Jag kallar det inte en befallning, ty ingen Mästare ger någonsin befallningar, och i alla händelser tillhör du K.H.:s Ashram och har mottagit dina anvisningar direkt från Honom. Han uppfattar, liksom jag gör, att i det betryck och den ängslan och i ditt psykiska deltagande i ditt lands öde och i din känsliga reaktion på det rasliga anlaget kanske innebörden av Hans samtal med dig för ett år sedan inte rätt registrerats. Det har varit svårt för dig och nära nog omöjligt att koncentrera dig på planläggning. Jag skall därför sammanfatta för dig vad Han då sade. Det gruppskydd som beviljats dig (kanske större än du inser) sätter mig i stånd att vid denna tid nå dig lättare än någon annan medlem av Hierarkin förmår. Jag kan finna och nå dig med ett minimum av kraftförbrukning.

Din Mästare, K.H., frågade dig vid den tiden om du vore redo att börja arbeta som en förberedelse för ett bestämt uppdrag på Världsfrälsarnas Väg. Uppdrag på uppdrag i samband med grupper, nationer, raser och allt större enheter är alltid det sätt på vilket en Världsfrälsare utvecklas, tills den tid kommer då han kan göra ett intryck i världen och åstadkomma en viss räddning av världen. Många gånger i det förflutna har jag påpekat för dig att du var på denna synnerligen svåra tjänandets väg. K.H. önskade finna ut om du vore redo att åtaga dig ditt första större uppdrag på denna Väg. När du samtyckte och sade Honom att du skulle göra vad du kunde men att du inte hade något inre förtroende för dig själv, på grund av tidens betryck som tycktes dig ha en bestämt upplösande inverkan på dina höljen, uppmuntrade Han dig och sade dig att din kärleksnatures mäktiga inre utveckling och din fullständiga decentralisering utgjorde ett livsviktigt skydd. Han upplyste dig också om att – på det stadium av andlig utveckling du hade nått – auran av Hans Ashram och auran av min skulle verka såsom en sköld och att båda Ashramernas resurser stod bakom dig. Detta, min broder, vet du väl, och om denna sammansvetsade effektivitet kan du vittna.

K.H. sade dig vidare att den judiska rasen genom renandets eld (vid krigets slut och före år 1945) skulle vara redo för undervisning och för den lära som den såsom ras

aldrig haft och som, när den får den, den först kommer att ogilla. På detta ogillande måste alla arbetare bland judarna vara beredda. Denna lära måste de få av någon som älskar dem mycket, som tillhör deras ras och som samtidigt inte är av deras ras, som har lidit så djupt att intet kan återigen beröra honom i någon drastisk omfattning och en som också har Hierarkins kraft bakom sig.

Alla dessa krav uppfyller du och du kan – sett från din nuvarande ställning i livet och under din närmast följande inkarnation – verka såsom Läraren för judarnas nya religionsordning. Du kan åtminstone ge dem den undervisning som under de närmaste hundra åren kommer att ändra deras synsätt och inställning till livet. Därmed kommer du att rädda tusentals. Därmed inleder du din valda uppgift och fullbordar ditt självbestämda öde. Därmed kommer du att befria många lärjungar från bördan av detta särskilda skede i världens räddning – ty judarna behöver räddas. Jag avser inte fysiska förhållanden, som alltid fångar judens uppmärksamhet, ofta på bekostnad av de andliga värdena.

Jag har här sagt tillräckligt för att du skall kunna återupptaga din aktiva ställning såsom en edsvuren invigd-lärjunge (en ställning som dina lärjungekamrater alltid erkänt såsom din), och jag har bestämt visat dig hur värdefull den senaste erfarenheten varit för dig.

A.A.B. har en mycket klar uppfattning om det judiska problemet, den judiska karaktären och de judiska rastendenserna: hon har i de ashramiska anvisningar hon studerat lärt sig något om det judiska folkets esoteriska historia; hon vet dess plats, ställning, bakgrund och öde i allmänna och stora drag, och i K.H.:s Ashram, där ni fritt och ofta möts, bör du vid andra tillfällen tala fritt med henne. Det finns inga murar mellan er båda, inte bara eftersom ni är lärjungekamrater i samma Ashram utan även eftersom er inställning till det judiska problemet är densamma och ni båda är medvetna om K.H.:s och min egen synpunkt. Även om du är en skolad lärjunge till K.H., arbetar du alltjämt i min Ashram, då jag fortsatt står i nära kontakt med ärendena i världen i vad gäller deras omedelbara utförande, medan K.H. i egenskap av Chohan är mer aktiv i handhavandet av de djupare drivkrafterna och ändamålen och sådana ting som inte kommer att materialiseras, förrän det arbete jag och andra till Stora Vita Logen knutna medarbetare av lika rang och lägre rang fullgjorts eller åtminstone är på god väg att fullgöras.

Det arbete som tilldelats dig, min älskade broder, blir ett arbete av största svårighet. Du kommer att avvisas av dem du söker hjälpa och **av din egen ras, du kommer att** röna mycket liten förståelse, du kommer att få uppmuntran och hjälp av de upplysta bland den Nya Gruppen av världstjänare **som är av icke-hebreiskt ursprung**. Detta kommer att möjliggöra ditt arbete men också handikappa dig mycket. **Judarnas intensiva högmod, deras fast rotade och urgamla envishet (i deras fall förenad med självbevarelsedriften), deras sätt att mentalt nalkas alla frågor, deras inneboende svaghet när de ställts inför svåra situationer, vilken alltid leder dem att välja den lätta utvägen och inte den starka, och deras rasliga murars höjd skall tendera att först trotsa dig.**

Deras naturliga separatism, som bygger på antingen känslighet eller renlärighet, kommer att vålla svårigheter och göra din uppgift ytterst tung. Skönheten i deras skapande liv, deras förmåga att föra ner ideer i storslagna former på det fysiska planet, deras nära, oslitliga släktband, deras hårdnackade fasthållande vid sin så kallade gudomliga arvedel, deras medkännande hantering av allt livsmaterial och deras filantropi och gruppföretag för välfärd och hjälp är stora andliga tillgångar, som du måste arbeta med. Deras laster måste förvandlas till dygder och deras dygder måste vidgas till att bli till gagn för världen. De måste höjas ur det förflutna, som de alltid överbetonar, och deras framtid måste framhållas såsom lysande.

Judarnas dröm om en utopi, där de återvänder till sitt gamla hem, måste överges. Den ortodoxe judens mål har under århundraden varit ett i grund och botten materiellt

sådant – återtagandet av ett territorium till vilket judarna i många, många århundraden inte har haft någon rätt. Den trumpetstöt till dem som du och dina medhjälpare måste låta ljuda är den om Gudsriket, som inte finns på något särskilt ställe utan överallt, liksom den jude som kan, om han så väljer, vara sinnebilden för det andliga människosläkte – av varje nation och tro – som älskar och tänker gudomligt och som finns utspritt i varje nation och ras och i varje del av planeten.

Den symbol som skall styra allt judiskt tänkande bör vara uttågets symbol, men denna gång inte uttåget ur Egypten eller landsflykten från Palestina och den stora utspridningen från Mesopotamiens floddalar, utan Guds söners utspridande genom världen med tonvikten på det andliga ändamålet och inte på materiella ägodelar och på det gudomliga faderskapet (som de delar med alla andra raser) i stället för den ortodoxa tron på judarna som det utvalda folket.

Är du vuxen denna otillräckligt skisserade uppgift, min broder? Är din uthållighet, din inre andliga inriktning och din fasta psykiska beslutsamhet starka nog för detta företag? Kan du utföra det med din nuvarande psykiska utrustning eller måste du bygga nya kroppar att först integreras och sedan brukas för tjänandet? Avgörandet ligger hos dig, ty de som vandrar en världsfrälsares väg lämnas på egendomligt vis fria (beroende på vissa svårigheter i tid och rum inom det planetariska livet) och måste få arbeta som de vill med vad de väljer att erbjuda och med en skolad förståelse för sin uppgift.

Detta var kontentan av ditt samtal med din Mästare. Du kan nu vandra ut därifrån du är med din Mästares godkännande, med mitt och A.A.B.:s bistånd och stöd och, alltid, med K.H.:s skyddande aura och – med vördnad vill jag fästa din uppmärksamhet på detta – en aspekt av Christos' aura ingår i den mindre auran.

I mitt senaste meddelande till dig yttrade jag att ”kärleken är din ton och visdomen din vägledare. Du behöver intet annat än elden.” Denna eld, min broder, är den återstod av den rena eld som finns kvar när du vandrat på och genom det brinnande stället, genom Porten in i NÄRVARON. Detta har du gjort. Elden finns där och den kan du lita på, om du söker förstöra motstånd, bränna ner hinder (som finns i dig själv eller som andra bjuder dig) och även bana en väg rakt från ditt hjärta in i andras hjärtan.

Juden behöver älska utan överlägsenhet eller åtskillnad. Hade juden älskat mera brett, allmänt och frikostigt tiderna igenom, hade hans belägenhet inte varit så svår som den är i dag, och detta trots hans underliga och särskilda öde.

Det judiska folket har alltid styrts av uttalanden om överförd profetia och av ett föranat öde. Ett trotsande av profetian och en planerad styrning av ödet, därtill en orubblig föresats att visa fram kärlekens förmåga att vidga sig bör vara ledstjärnorna för rasens utveckling de närmaste fem hundra åren. Varje jude, som bemästrar sina individuella tendenser, lämnar rasgruppen såsom du gjorde för många liv sedan. Din ställning såsom jude i dag är ditt fria val och ett beslut du fattat på grundvalen av din önskan att stå till tjänst i räddandet av en ras.

Jag står vid din sida, min broder, oföränderligt och alltid, och detta kan du lita på. Detta är också vad K.H., min Broder och även min Mästare, önskar. Detta kan du lita på. Jag ger dig ingen bestämd form för meditation. Reflektion och djup, eftertänksam koncentration på det arbete som jag skisserat för dig och som din Mästare vill se dig göra är tillräcklig andlig fokusering för dig. Du har alla dina gruppbröders djupa kärlek, och många, många människor skickar dig i dag kärlek, och många, många tänker på dig med tankar av tacksamhet, styrka, tillit och hopp. Också detta måste du lita på. En världsfrälsares väg är, som du vet, en svår väg, men det den ger uppväger vida svårigheten. Du har min välsignelse, och min hand är alltid utsträckt för att hjälpa dig.

Andra brevet. Augusti 1946.

MIN ÄLSKADE BRODER

Du har vid det här laget läst och tillgodogjort dig de skrifter och meddelanden som hållits i beredskap åt dig till krigsslutet och tills du nått fysisk säkerhet. Det har inte funnits något stort behov för mig att yttra mig om den situation som rätt, ty förbindelsen mellan Mästaren K.H., mig själv och dig har varit så nära att den tryggar förståelsen och utesluter slöseri med tid.

Du har gått igenom en mycket svår och farlig period utan att förlora ditt andliga grepp om den väsentliga verkligheten eller din andliga vision. Din styrka har varit sådan att du lyft din familj med dig och givit också den säkerhet hela tiden. När du nått en höjd av andlig framgång, kan du skönja ännu en, och mellan dessa båda höjder ligger ett fält för tjänande, ett farofyllt område, ett illusionernas land och djupa träsk du måste kämpa dig igenom, tills du nått det mål som din själ planerat för detta liv. Du kan nå det, och för att hjälpa dig står jag och A.A.B. redo.

En diskussion uppstod mellan din Mästare (K.H.) och mig själv. Du hade skickats (eller *lånats*, om jag så får kalla det) att hjälpa i min Ashram. Vi dryftade frågan om huruvida de senaste årens lidanden inte talade för ditt återvändande till K.H.:s Ashram. Arbetet där skulle bli hårt men inte av samma slag, och det skulle inte bli så stort behov av kontaktarbete på fysiska planet. Jag hävdade att du var stark nog för det dubbla provet. K.H. ansåg att du sannolikt var det men att det inte fanns något behov av att be en lärjunge att alltid tömma offrandets kalk till sista droppen – åtminstone inte förrän korsfästelseinkarnationen är din rätt. Den uppgift som idag erbjuds dig och den påfrestning och det lidande den medför blir av ett annat slag, och den smärta du får utstå blir huvudsakligen mental, men ”du kan ta det”, som talesättet lyder. Det beslöts att låta dig försöka dig på den begärda uppgiften i tre år eller sju (efter ditt eget val), varefter, om du beslutar att inte göra något mer i den angivna riktningen, du kan skiljas från uppgiften utan känsla av misslyckande.

Som du vet består uppgiften i ansträngningen att hjälpa det judiska folket att se sin svåra belägenhet i ett annat ljus. De måste uppfatta situationen i sanningens ljus. Arbetet kan utföras endast av människor som i likhet med dig själv **antagit en judisk kropp men inte har judiskt medvetande**, som utan någon svårighet förkastar **den judiska religionens hemske och hämndgirige Jehova och som aldrig handlar och tänker såsom den genomsnittlige juden gör**. Du, min broder, uppfyller alla dessa krav, **men R.K. gör det inte.**

Jag skulle vilja be dig att samtala med A.A.B. om denna sak ty (som jag sade till dig i tidigare skrivelser) hon vet mer om problemet än de flesta och har alltid älskat judarna och arbetat för dem. I den enorma uppgiften att hjälpa judarna att komma loss från sina gamla komplex och befria dem från en omsorgsfullt odlad förföljelsemani – ett odlande och en mani som deras religiösa ritualer hållit vid makt i tre tusen år – är kraftiga åtgärder av nöden och har varit det.

Den artikel jag skrev, där jag vädjade till juden att erkänna sitt ansvar och inse att det i den judiska rasen finns fel som han måste rätta till och som han tiderna igenom fått betala priset för, har tagits väl emot av yngre judar men våldsamt förkastats av äldre judar såsom R.K. och några av henne släkt. Det ”angrepp” jag gjorde på kristendomens kyrkendom är långt mer drastiskt än det jag gjorde på judarna.

Du kommer att behöva tänka och studera mycket, min broder, innan du börjar kontakta judenhetens olika ledare. Den sionistiska rörelsen är en omöjlig punkt att börja på, ty dess syfte är inte humanitärt utan rent politiskt. Studera alltså, meditera, skriv, skapa kontakter och lägg en stadig grund för framtida arbete. Det mesta av det arbete du planerar att utföra kommer att börja först efter omkring tre års studium och kommer att vara omkring fem år. Under dessa år kommer judarna att erkänna en ny röst, en klar ton och ett riktigt tillvägagångssätt.

Detta är allt jag här har att ange. A.A.B. kommer att sända dig några böcker och

skrifter, ty det är inte längre möjligt för henne att hjälpa i detta arbete, som är en fas i mitt eget. Det torde gagna dig mycket att gå igenom mina böcker och uppsatser och småskrifter och samla i en volym manuskript allt jag sagt. A.A.B. har här gjort en början, men en mycket torftig sådan, eftersom hon inte har den tid som behövs. Detta arbete ingår mer bestämt i mitt arbete, ty det blir ingen verklig världsfred förrän det judiska problemet är löst. Fler vänner, verkliga vänner till judarna, såsom A.A.B., ser detta rätt. Judarna synes oförmögna att fatta det.

Jag kommer att stå i förbindelse med dig, och med korta mellanrum. Detta uttalande kan du alldeles särskilt lita på.

Ditt meditationsarbete måste hålla jämna steg med din vision. Jag föreslår dig följande utkast.

Bergstopparna

1. Föreställ dig själv stående på en spetsig bergstopp, skådande en annan, synbarligen flera kilometer i fjärran.

En stor, kämpande massa kan ses i låglandet mellan de båda topparna.

En grupp kämpande människor framträder tydligare för din syn än de andra. De bär den gula flaggan utmärkt med en sexuddig stjärna. Detta fenomen begrundar du. (Låt inte tankeformen av det judiska folket uppsluka din medvetenhet. Stå på din bergstopp och låt inte kampens mäktighet avleda din uppmärksamhet från ditt uppdrag och målet.)

2. I din meditation planerar du för deras ledning. Fundera länge och djupt på dessa planer.

3. Se sedan dig själv återvända till min Ashram för djupt samtal. Föreställ senare dig själv vandra längs den väg som leder till K.H.:s Ashram, gå in genom den dörr där A.A.B. alltid finns. Gå sedan med henne till K.H. Ge mycken tid här för stilla tanke och för intryck. Detta är en av meditationens viktigaste delar. Illusionen upplöses, ljuset skiner, planerna godkänns och styrka för nästa steg ges.

4. Återvänd sedan medvetet till det ställe, där du dagligen arbetar, och VET att ledningen ges – steg för steg allteftersom den behövs.

Min kärlek omsluter dig, och vägen in i min Ashram står vidöppen för dig.

Din vän och lärjungekamrat i K.H.:s Ashram.

DJWHAL KHUL

Tredje brevet. November 1948.

MIN BRODER OCH MIN VÄN:

Det är två år sedan jag senast meddelade mig med dig, via A.A.B., och de har varit mycket påfrestande och ansträngande år för dig. Varje lärjunge i dessa oroliga tider får bära påfrestningar av tre slag. Nej, min broder, jag skulle nog säga att det är påfrestningar av fyra större slag:

1. Det är de påfrestningar och ansträngningar som följer med lärjungens familjeliv eller omedelbara dagliga förhållanden, och av dessa har du fått din fulla del.

2. Det är de påfrestningar och ansträngningar som beror på det djupa inre livet i förhållandet till själen. Dessa för med sig sina egna unika svårigheter, som inte kan delas med någon (förutom Mästaren, när lärjungen nått den punkt i utvecklingen som du nu nått) och som likväl framkallar ett liv av inre spänning, som ofrånkomligen kan leda till nästa punkt i uppenbarelsen.

3. Det finns de problem och omständigheter som uppstår genom det tidsskede som vår nutida mänsklighet lever i. De är i dag unika och oroande i sin betydelse. De innefattar den avvägning av värden som pågår på varje område av mänskligt liv och framkallar hos lärjungen en nästan outhärdlig smärta och ängslan.

4. Det finns också särskilda komplikationer och prövningar, som har sitt ursprung i

ashramiska förhållanden, om vilka lärjungen kommer till insikt genom sin förbindelse med Ashramen. Dessa är resultatet av hans försök att lätta mänsklighetens börda och måttet av hans förståelse av Planen, i samklang med hela Hierarkin. Detta vållar en ofrånkomlig kris och utgör en börda som – när den läggs till de tre andra områdena för svårigheter – ofta får lärjungen att känna att hans kors (hans vertikala och horisontella liv) är tyngre än han kan bära. Det Fasta Korset blir en verklighet, och han börjar lära sig dess verkliga mening.

Begrunda att lärjungen känner av dessa fyra slags svårigheter samtidigt i personlighetens alla tre aspekter, och du inser att de därigenom ytterligare förstoras. Det uppstår en reaktion i hans eterkropp, i hans emotionalhölje och i hans intellekt. Detta utgör det som ibland kallas de ”sju gudomliga sorgerna”. Dessa skildras symboliskt och högst oriktigt i den kristna korsvägsandakten. Som jag på ett annat ställe sagt dig, ”motsvarar från den kristna symbolismens ståndpunkt (även om tolkningen alltså är oriktig) dessa sju kriser de sju korsstationer som markerar en framskridande världsfrälsares väg.” Här har du återigen de fyra och de tre sammanförda i en syntes av tjänande, disciplin och utveckling.

Alla dessa faktorer har varit verksamma i ditt liv, min broder och lärjungekamrat. Jag skulle vilja berömma dig på en punkt. Du har fortsatt med ditt ashramarbete, ditt tänkande och ditt tjänande trots allt som skett. Detta har vi lagt märke till, och det är denna egenskap av andlig stadga, som vi spanar efter. Ditt arbetsområde förblir detsamma, det ingår i ditt karmiska åliggande som inte kan undvikas, men sättet att arbeta och beskaffenheten av det arbete som bör utföras *kommer att behöva ändras* av orsaker som jag är viss om att du skall förstå.

Liksom mänskligheten alltid har friheten att göra sina egna val och fatta sina egna beslut, så har en gren av den mänskliga familjen eller en grupp inom denna familj friheten att bestämma sitt eget öde. Sionisterna har visat sig mottagliga för den återstod av ondska som ännu inte förseglats bakom den dörr där ondskan bor. De är i dag en smittohärd och en fara för övriga världen, och detta beror på deras avsaknad av sanning, deras ohämmade grymhet och deras fördomsfulla hat. De är lika mycket angripare som tyskarna var och verkar under samma krafters onda styrning. Hela situationen måste bedömas och uppskattas ur den karmiska synvinkeln: sionisterna strävar att upprepa den fasa de framkallade när de gjorde sitt första intrång i Palestina, det som man kan läsa om i Gamla Testamentet. Där betedde de sig med utsäglig grymhet men fick tillfället att erbjuda världens folk – genom den judiska kulturens syntes – frukten av deras utveckling på tredje och fjärde strålarna: det vill säga deras förståelse av penningen och dess intelligenta bruk. Detta är möjligt för dem därför att de är återstoden av det första solsystemets mänsklighet, vilket gör dem (såsom själar) till den äldsta gruppen på jorden. Detta ger dem också deras väsensbetingade kreativa och konstnärliga värde, som är resultatet av deras deltagande i denna planets mänsklighets utvecklingsprocesser.

De tog emellertid ett felaktigt steg i gammaltestamentlig tid, och sedan dess har de vandrat på avvägar. De är obestridligen den mest reaktionära gruppen på jorden. Deras härsklystnad på alla områden kan ses ha sin grund i de tio buden, som framställdes uttryckta såsom negativa förbud, och i deras fasthållande vid en utsliten och separativ tro – vars alla lärosatser, ritualer och förbud tjänar till att bygga en mur runt det judiska medvetandet. Judarna är inte en nation. Esoteriskt är de fröet eller den ursprungliga grodden till mänskligheten, och därför är de utspridda i varje nation i hoppet om att de under evolutionens lopp skall upphöra att vara judar – liksom du har upphört att vara jude. Men de har under århundradena hållit fast vid den infantila segregation och vid de skyddande tabuföreskrifter som var nödvändiga i äldre tider, för fem tusen år sedan. Därav dagens oro, och inte ens Hierarkin vet vad det skall sluta i.

Det stora andliga provet blir deras reaktion på Kristus, när han återkommer, och det blir ett fruktansvärt prov, eftersom de – såsom ras och under sin långa evolution –

aldrig erkänt en enda av Världslärarna. Jag går in på dessa detaljer, så att du klarare kan se i vilken riktning ditt arbete bör ligga.

De två senaste åren har visat att judarna (genom sionisternas aktiviteter) inte lärt sig mycket de senaste tre tusen åren. De är alltså uppslukade av landförvärvets och nationskapets illusion. De har likväl haft tillfället att vara den grupp som (på grund av sin vida utspridning och sitt medborgarskap i många nationer) visat den Enda Människlighetens faktiska natur och erkänns på grund av sitt kulturliv. Någon nationell betydelse har de inte.

Din uppgift, min broder, är på grund av sionisternas tvingande handling att i varje land finna och binda samman de judar vilkas förhållanden är kulturella och andliga och vilka i sin medvetenhet är fria från alla krav på att besitta ett territorium. Tänk igenom detta. Territorier och nationsgränser är symboler för separation och aggression och ofta även för stöld och mord. Därför blir sionisternas synd klar när – under denna tid då Förenta Nationerna är i färd med att bildas – de faller tillbaka i gamla sätt att strida för ett land som inte längre är deras. Det är en strävan av onda krafter att göra Förenta Nationerna till en negativ organisation och motverka de nya idealen om En Människlighet och En Värld.

Mitt förslag till dig är alltså (vad gäller ditt framtida arbete) att samla ihop de judar i alla nationer som söker kulturell men inte nationell enhet och som – därför att de inte är strängt ortodoxa – kan börja acceptera förutsättningen om En återkommande för Vilken de kan förbereda sig. Börja, min broder, med yttersta försiktighet, med att finna vilka åsikter som hyses av sådana män som dr ..., vissa judiska skribenter som du kanske redan står i förbindelse med och med ledarna för Council of Judaism, med vilka A.A.B. och F.B. stått i förbindelse. Börja från den kulturella synvinkeln enbart och INTE ännu med förberedelsen för Christos. Du behöver bara en grupp om sju män till att börja med, och du bör inte ha någon svårighet med att finna dem. Gå framåt med optimism men försiktigt och även utan onödig brådska. Du är en som Hierarkin subjektivt bemyndigat att hjälpa med att bygga den judiska gruppens sanna natur. Du är väl rustad att göra detta.

Du kan skriva på flera språk och du reser ibland in i och ut ur många olika länder. Samla ihop i en enda skrift (om du inte redan gjort det) allt jag sagt om judarna. Ordna det i rätt följd och använd det med urskillning och så klokt som möjligt. Fäll inte modet, utan arbeta som om sionisterna inte existerade. Spill ingen tid på dem utan hjälp de verkliga judarna, de människor som valdes ut att bilda kärnan till den Enda Människligheten. Låt dem lära sig vad som är det verkliga ändamålet med deras existens och inse hur fel de handlat, när de skapat det separativa element som smittat ner människlighetens hela kropp. Denna deras tendens går tillbaka till Atlantis och ligger utanför det som är känt för nutidens historiker.

Jag har, som du märkt, sagt föga om dig själv och din egen andliga utveckling. Kriget lärde många lärjungar att det är i tjänandet och i eftertanken, som den verkliga visdomen kommer. De kom att inse att det är genom att upplysa andra, som den gudomliga härlighetens strålgans kan uppenbaras. *Detta har du lärt och hädanefter befinner du dig på ett nytt stadium av lärjungaskapet* och kan betraktas såsom en som kan undervisa sig själv.

Det arbete som i huvuddrag tecknats för dig kräver bara en disciplin av dig, och det är en hård sådan. Den består i att drastiskt organisera din tid oberoende av personlighetens krav eller hinder i en eterkropp som är alltför löst sammanvävd och en känslighet som gör livet mycket svårt för dig. Det stora behovet av det tjänande du kan utföra och den väldiga uppgift omorganisationen av din tid och dina planer medför kommer att mycket bidra till att motverka de ovannämnda svårigheterna och – *med tiden* – avhjälpa dem. Min broder, du tillhör inte din släkt längre. Du tillhör människligheten – en läxa som A.A.B. hade mycket svårt att lära.

Jag ger dig ingen meditation att följa. Du kan anse det nödvändigt att göra vissa förändringar i den du nu utför. Tag dig frihet att ändra där du anser det önskvärt och sök ständigt

och dagligen en närmare kontakt med din och min Mästare – Mästaren K.H.

Håll förbindelsen med A.A.B., ty antingen hon är här på jorden eller annorstädes i det Stora Tjänandet, står hon alltid redo att bistå dig. Hon har ett nära band med judarna på grund av sitt band med Mästaren K.H. och med Christos.

Dagligen ser jag på dig, min broder, och detta är intet tomt tal från min sida. Var förvissad om min förståelse och besök mig vid behov. Utveckla telepatisk känslighet för min röst – liksom jag har utvecklat för din.

Dr Roberto Assagioli (1888–1974)

Några förklarande noter:

”R.K.” står för Regina Keller, en nära medarbetare till Alice A. Bailey i Arcane School. Lärjunge till D.K. Arton brev från D.K. till henne (signaturen R.S.U.) finns publicerade i *Discipleship in the New Age*, vol. I. ss. 355-375 och vol. II ss. 599-618.

”dr ...” står för dr Judah Leon Magnes (1877–1948), framstående rabbin inom reformjudendomen, pacifist och motståndare till en exklusivt judisk stat i Palestina.

Som vi i dag vet, kom detta uppdrag av planethierarkin till dr Assagioli aldrig till utförande. Vi vet också att detta inte var på grund av något misslyckande eller ännu mindre svek från dr Assagiolis sida, utan berodde på att de mest aggressiva elementen av världsjudendomen, sionisterna, tagit ledningen över denna och sedan dess drivit den i en alltmer extrem och katastrofal riktning. Att söka vända judendomen rätt, om det alls går, är därför numera en övermäktig uppgift för en enda människa. Dessutom är vi nu redan ett stycke inne i den nya tidsåldern, Vattumannens tidsålder, då det till skillnad från Fiskarnas tidsålder inte längre är ensamma individer, som skall gå i spetsen, utan snarare grupper. Själva tiden har därmed gått förbi dr Assagiolis enmansuppdrag. Den grupp, som i stället åtagit sig uppdraget, är redan i arbete och har varit det en längre tid. Den räknar sådana ”judar utan judiskt medvetande” som dr Israel Shahak, dr Norman Finkelstein, dr Norton Mezvinsky, Gilad Atzmon, Israel Shamir, Paul Eisen och här i Sverige Lasse Wilhelmson. Alla dessa män förtjänar vårt stöd. Bäst stöder vi dem genom att köpa och läsa deras böcker och hjälpa till att sprida dessa (dr Shahak är nu avliden, men hans skrifter lever). Lika viktigt är att inte på något sätt stödja av sionister styrda och ägda massmedier, förlag och publikationer.

LÄRJUNGENS VÄG

REGEL I

Solängeln samlar sig, splittrar ej sin kraft utan meddelar sig i djup meditation med sin spegelbild.

Solängeln är Augoeides. Spegelbilden eller skuggan är människomonaden. Augoeides befinner sig i djup meditation under människans hela inkarnation. Denna meditation avser ändamålet och planen. Den är periodisk, skickar människan rytmiska energiströmmar, s.k. inspirationer till högre strävan. Augoeides' inre samling och koncentration resulterar i ett nedflöde av intrycksgivande energi till människomonaden.

Det är först när förstajaget klart fattat att det egna kausalväsendet finns och äger en oerhörd potential, som detta kausalväsen kan göra sig gällande. Aspirantens hittillsvarande situation utmärks av att inkarnationshöljerna och deras medvetenhet intagit främsta rummet. Nu ändras detta, efter lidande, missnöje etc. i förstajaget och monaden i kausalhöljet blir viktigaste faktum för aspiranten. En lärjunge är en som söker lära sig en ny rytm, inträda på ett nytt erfarenhetsområde. Hans insikt och urskillning växer sakta men säkert, allteftersom hjärnan blir i stånd att taga emot inlysning från kausalmedvetenheten via mentalmedvetenheten. Augoeides meddelar sig med människan genom sutratma, som går igenom de lägre höljerna ända ner i fysiska hjärnan. Hos lärjungen växlar dessa cykler snabbare och är impulserna starkare än hos aspiranten. Aspirantens mål är kausal medvetenhet, och när denna är förvärvat, blir förstajagets världar endast ett område för tjänande.

Studiet av regel I kan sammanfattas med följande tre uttryck: 1) kommunikation med Augoeides, 2) cyklisk meditation, 3) inrättning.

Regel I och II utgör den esoteriska grundvalen för all meditation.

REGEL II

När skuggan svarat, fortskrider arbetet i djup meditation. Det lägre ljuset kastas uppåt. Det större ljuset upplyser de tre, och de fyras arbete fortskrider.

När skuggan svarat, fortskrider arbetet i djup meditation.

Denna regel anger förhållandet mellan förstajaget och Augoeides, visar människomonadens och Augoeides' arbete som förenat och samordnat. Både Augoeides och människan i fysiska världen har mediterat. Ändamålet med meditationen är för hjärnan och mentalmedvetenheten att vibrera i samklang med Augoeides. Att skuggan, människomonaden, svarar betyder att människan är långt framskriden, en medveten skapare, har nått den nivå då hon genom medveten inrättning med sin Augoeides är mottaglig för hans planer och avsikter.

Det lägre ljuset kastas uppåt.

Det lägre ljuset är eterhöljets ljus (49:2-4).

Det större ljuset upplyser de tre, och de fyras arbete fortskrider.

Det större eller högre ljuset är andratriadens eller kausalhöljets ljus, som upplyser förstatriaden och dess höljen. Denna medvetna förbindelse mellan Augoeides och människan resulterar i att människan riktar om sitt livs strävan mot att åstadkomma en syntes av de tre (eter-, emotional- och mentalhöljet) och det fjärde (kausalhöljet), så att de fyras arbete kan fortskrida. Denna process sammanfattas i dessa fyra uttryck: medveten förbindelse, gensvar, omriktning, förening.

Regel II och regel III sammanfattar Augoeides' arbete med människan inför hennes initiation.

REGEL III

Energin är i omlopp. Ljuspunkten, frukten av de fyras mödor, växer och tilltar. Tiotusenden samlas runt dess glödande värme, tills ljuset avtar. Dess eld falnar. Då skall det andra ljudet gå ut.

Vitmagikern har nu genom medveten meditation, byggd på kunskap och långvarig erfarenhet, och medveten avsiktlighet, bildat en brännpunkt av energi i mentalvärlden och börjar i detalj visualisera den form han söker bygga. Han föreställer sig den med alla dess ingående delar och ser med sitt mentala öga kausalmeditationens färdiga produkt i samma mån som han lyckats taga emot denna meditation från Augoeides.

*Energin är i omlopp. **Viljeaspekten***

Ett ständigt rytmiskt gensvar på Augoeides' tankeenergi upprättas, och det sker ett stadigt kraftflöde mellan två energicentra: Augoeides i kausalvärlden och människan i fysiska världen. Energin färdas längs sutratma, mellan kausalhöljet och hjärnan.

*Ljuspunkten, frukten av de fyras mödor, växer och tilltar. **Medvetenhetsaspekten***

Genom den steg för steg växande syntesen manifesteras i människans fysiska hjärna en ljuspunkt som tänts i kausalhöljet.

Ljuspunkten; kraftpunkten, brännpunkten av energi i mentalvärlden. Människans tänkande och Augoeides' kausalidé har funnit en beröringspunkt, och fröet till en tankeform har uppstått. När denna tankeform är fullbordad, kommer den att innehålla så mycket av hierarkins stora plan som människan kan mentalt fatta; till en början, med människans ökande förståelse, utmynnande i tjänande.

Då fortskrider *de fyras* arbete. De fyra inkarnationshöljerna (eter-, emotional- och mentalhöljet samt triadhöljet) är inrätade med kausalhöljet, förstajaget är i medveten kontakt med Augoeides, bas- och hjärtcentren är inrätade med hjässcentret.

*Tiotusenden samlas runt dess glödande värme, tills ljuset avtar. **Materieaspekten***

När denna process fortskrider regelmässigt ordnat, växer brännpunkten i mentalvärlden i styrka. Dess ljus blir märkbart, det blir objektivt synligt för mental syn och tilldrar sig de mindre byggarnas uppmärksamhet genom sin utstrålning, aktiva vibration, ljud eller ton och ljus. De elementaler, som kan svara på mentalenergin, samlas och dras in i dennas verkningskrets. Den avsedda formen börjar framträda, allteftersom de små livan ett och ett intar sin plats i dess struktur. Denna sammandragning till form får som resultat att det inre ljuset i mitten döljes och mattas.

Dess eld falnar.

Tankeformen färdigställs. Energin för byggandet behövs ej mer.

Då skall det andra ljudet gå ut.

Lärjungen visualiserar den form han söker bygga. Detta frambringar det som här kallas "den andra tonen". Vibrationen blir starkare, och den ton människan ljuder i fysiska etervärlden stiger upp och hörs i mentalvärlden.

REGEL IV

Ljud, ljus, vibration och form förenas och smälter samman, och sålunda är arbetet ett. Det fortskrider enligt lagen, och intet kan nu hindra arbetet från att gå framåt. Människan andas djupt. Hon samlar sina krafter och driver tankeformen från sig.

Augoeides och aspiranten skapar gemensamt en tankeform, Augoeides genom att fokusera kausalenergierna och aspiranten genom att omrikta förstajagets krafter. Skapandet sker i tre

stadier.

1. Det stadium, där aspiranten kämpar för att nå den inre stillhet och riktade uppmärksamhet som möjliggör för honom att höra rösten i tystnaden. Denna röst uttalar för honom, genom symboler och tolkning av livserfarenheter, de ändamål och planer, med vilka han kan samarbeta. Allt enligt hans utvecklingsstadium är det ettdera av två slags planer:

Antingen en plan, som redan är i färd med att förverkligas i fysiska världen genom en existerande grupp vari han kan medverka och vars intresse han kan låta sitt eget intresse underordnas.

Eller den plan eller del av en plan som det är hans individuella privilegium att manifestera såsom gruppverksamhet i fysiska världen. Endast de aspiranter, som är fria från personlig äregirighet, kan på riktigt sätt samarbeta på detta andra område.

2. Det stadium, där han lär sig att klart uppfatta och rätt tolka Augoeides' röst och meditativt reflekterar över det mottagna budskapet. Det är under detta skede, som "energin är i omlopp".

Aspiranten skall finna "den ädla vägen i mitten" mellan de parvis framträdande motsatserna.

3. Det stadium, där lärjungen ljuder det heliga ordet AUM och genom att förena detta ljudande med Augoeides' röst aktiverar mentalmateria för byggandet av tankeformen. Detta gör han i fysiska världen och på fyra olika, allt svårare sätt: 1) Han söker leva som om han vore kausaljag. 2) Han söker låta kausalenergierna styra inkarnationshöljerna. 3) Han lyckas hålla dagsmedvetenheten stadigt i kausalhöljet. 4) Och samtidigt som han håller sig uppe i kausalmedvetenheten, riktar han stadigt uppmärksamheten på den tankeform, genom vilken han hoppas kunna manifestera sin grupps del av planen genom sitt eget liv och i sin egen miljö.

Det ljus som tändes, när människomonaden kausaliserade, finns nerdimensionerat i huvudets eteriska centra. Det är genom meditation, disciplin och tjänande, som människomonaden utvecklar detta ljus, som upplyser människans tre världar.

Ljud, ljus, vibration och form förenas och smälter samman, och sålunda är arbetet ett.

Lärjungen tar emot och uppfattar ideer, bearbetar dem, formulerar dem mentalt (47:4,5), bildar tankeformer, klär dem i materia, vilken han aktiverar, energiserar; med ljud, ljus och vibration, så att de sprids, andra kan få kontakt med dem, de blir egenstrålande, självlysande och framkallar gensvar från andra. Lärjungen använder dessa ideer i sina grupper för att hjälpa i världen.

Ljudet = Augoeides' och människans förenade ton som ger maktord, formel, bildande en tankeform som sprider ljus = kunskap.

Ljuset kännes genom det som det uppenbarar, tankeformen som sprider ljus i mörkret, skänker kunskap.

Vibration då lärjungen gör tankeformen levande genom kraften av sin tillit, kausala förståelse och livskraft.

Formen kan inte hållas isär från vibrationen, ty vibrationer bildar former, och alla former har föregåtts av vibrationer.

Det fortskrider enligt lagen, och intet kan nu hindra arbetet från att gå framåt.

Intet kan hindra arbetet från att gå framåt, när människan väl har upprättat en stadig kontakt med andratriaden och Augoeides och kan börja vara medveten i sitt kausalhölje.

Människan andas djupt.

Inandningen; hon hämtar själva livskraften från djupet av sitt vara; kausalhöljet, andratriaden och Augoeides.

Hon samlar sina krafter

Håller andan; håller alla livskrafterna stadigt på tystnadens plats; är kontemplation i en högre mening; eterhöljets alla krafter som genom andningen föres upp i huvudet; framkallar intensiv koncentration.

och driver tankeformen från sig.

Utandningsskedet; formen skickas ut att utföra sitt arbete; hon samlar sina krafter i kausalhöljet och med en viljeakt andas ut till andrajaget hörande avsikter och planer i de lägre världarna.

Hela boken Lärjungens väg sammanfattas i Regel IV. Regel IV handlar om:

Vetenskapen om andningen exempelvis: inkarnation, meditation, andning (fysiska andningen minst viktiga)

Hela skapelseprocessen: vare sig det är ett solsystem, en atomvärld, ett naturrike eller en ras.

Rätt förstådd och rätt studerad vägleder Regel IV varje aspirant på vägen från fjärde till femte naturriket.

Lärjungar för ned Planen (hylozoiken) från idévärlden till det fysiska genom mentalt arbete.

REGEL V

Tre ting upptar solängeln, innan det skapade höljet går vidare nedåt: vattnets tillstånd, tryggheten för den så skapande och den stadiga kontemplerationen. Sålunda är hjärtat, strupen och ögat förbundna för trefaldig tjänst.

Emotionalhöljets inneboende kraft och liv styr människan. Frid, förvissning och rätt strävan åstadkommer det rätta emotionala tillstånd som tryggar att aspirantens tankeform överlever i emotionalvärlden och kan förverkligas i fysiska världen.

Han kontemplerar stadigt det han skapat och gjuter sin energi i formen och skickar i väg denna att utföra hans vilja. Processen att skapa tankeformer ingår i det arbete varje aspirant utför i sin dagliga meditation.

Genom att dana karaktären och rena inkarnationshöljerna, genom att meditera och utveckla en organiserad avsikt, som viljan sedan inför i det dagliga livet, åstadkoms omriktandet av de krafter som strömmar genom vissa centra:

Vilja, styrka eller kraft genom hjässcentret. Kausalhöljets viljeenergi bör styra förstajaget via mentalhöljet till eterhöljets hjässcentrum, hjärnan och övriga centrala nervsystemet och att det är detta som får hjässcentret att börja fungera.

Enhet–visdom genom hjärtcentret. När detta centrum väcks, leder dess energi till den medvetenhetsexpansion som för in människan i grupplivet. Hon förlorar förmiddelsen av avskildhet och når slutligen insikten om att hon är ett med sin Augoeides, med mänskligheten, med alla monader i alla naturriken.

Aktiv intelligens genom strupcentret. Detta är den energi som skapar och vitaliserar former i enlighet med monadens ändamålsenliga och intelligenta avsikt.

Tre ting upptar solängeln,

Vattnets tillstånd, tryggheten för den så skapande och den stadiga kontemplerationen upptar Augoeides.

innan det skapade höljet går vidare nedåt:

Den tankeform människan nu skapat i mentalvärlden har nått en vibrationsförmåga, som säkerställer att det framkallas gensvar från den materia som erfordras för byggandet av nästa hölje, det grövre emotionalhöljet. Formen skall stiga ned i grövre materia, sändas ut på sitt uppdrag.

vattnets tillstånd,

Tillståndet på emotionalmaterien, den emotionalmateria han måste kläda tankeformen i för att den skall fungera i emotionalvärlden. Därför ser han till att det motiv eller den önskan som ligger till grund för "idén", som nu är klädd i sitt första hölje, det mentala, behåller sin ursprungliga renhet, att intet spår av själviskt syfte, ingen förvrängning av Augoeides' första avsikt tillåtits införa en ovärdig vibration.

tryggheten för den så skapande

Endast med rätt tänkande, kärleksfull känsla och rent leverne kan skaparverket tryggt genomföras, och endast så kan tankeformen förverkligas konstruktivt i fysiska världen.

Människan ljudar vissa skyddande formler i förening med Augoeides i det ögonblick då tankeformen är redo att taga emot sitt emotionalhölje.

och den stadiga kontemplerationen.

Nu måste han stadigt kontempera det han skapat och lika stadigt ladda det med nödvändig energi, så att det kan fylla sin funktion.

Sålunda är hjärtat, strupen och ögat förbundna för trefaldig tjänst.

(Ögat, hjärtat och strupen =) Panncentret, hjärtcentret och strupcentret bildar tillsammans ett organ. Skapande energier från strupcentret och enhetsenergier från hjärtcentret medför en växelverkan mellan deras energier. Denna aktivitet framkallar i sin tur gensvar hos och växelverkan med delar av hjässcentret.

Det första resultatet är att det bildas en särskild förbindelse av ljus, bärare av självmedvetenhet, mellan hjässcentret och hjärt- och strupcentren. Dessa två lägre centra gensvarar i sin tur på de energier som är i färd med att stiga från centren under diafragman.

Det andra resultatet är att också panncentret börjar aktiveras. Den styrande intelligensen, Självvet, monaden i triaden, "sittande på tronen mellan ögonbrynen" och väglett av ljuset i huvudet, är vaket för det blivande kausaljagets intressen. Panncentret har till uppgift att inrätta eterhöljet med kausalhöljet.

REGEL VI

De fyra lägres devaer känner kraften, när ögat öppnas. De drivs ut och mister sin herre.

Regel VI handlar om att skaffa bort gamla former, skaka loss oönskad materia ur höljena och bryta ner murar, som begränsar andrajagets verksamhet. Tredje ögat öppnas såsom resultat av medveten utveckling, rätt inrättning och inflöde av andratriadsenergier. Då gör sig dess magnetiska kraft gällande och styr de lägre höljenas elementaler.

De fyra lägres devaer

Med "de fyra lägre" menas inkarnationshöljerna; triadhöljet, mentalhöljet, emotionalhöljet och eterhöljet.

känner kraften, när ögat öppnas.

Tredje ögat är visdomens redskap, andratriadens energier. Det är med hjälp av detta öga som tankeformen laddas med energi, riktas och styres liksom de mindre byggarna drivs till särskild aktivitet. Den kraft, som flödar genom tredje ögat, kan ha en upplösande och förstörande verkan och genom den fokuserade uppmärksamheten kan den driva ut fysisk materia och så utföra renande arbete.

De drivs ut och mister sin herre.

Förstatriaden, som hittills varit herre, kan inte längre styra, och kausaljaget behärskar nu inkarnationshöljerna.

REGEL VII

I den värld, där livskraften måste sökas, ses de tvåfaldiga krafterna. De två vägarna ligger framför solängeln, polerna dallrar. Ett val väntar den mediterande.

I den värld, där livskraften måste sökas, ses de tvåfaldiga krafterna.

Emotionalvärlden är de tvåfaldiga krafternas värld. Det första aspiranten blir varse är dualiteten, tvåfalden, och han dras till än det ena, än det andra. Målet för hans första steg är att bli varse motsatserna och nödvändigheten av att välja rätt mellan dem. Genom det ljus, han upptäckt inom sig, blir han varse mörkret. Genom det goda, som drar honom till sig, ser han

det slags onda som för honom erbjuder det minsta motståndet. Genom hans vaknande andragskraft dragningskraft uppåt inser han och tvingas erkänna också inkarnationshöljens dragningskraft nedåt. När han väl blivit medveten om dessa dualiteter, inser han att den avgörande faktorn i kampen är hans vaknande kausala vilja i motsats till hans själviska vilja.

De två vägarna ligger framför solängeln, polerna dallrar.

Sålunda fullgör de två krafterna sin uppgift, tills aspiranten ser dem såsom två krafter, som drar åt motsatta håll, och han blir medveten om de två vägarna. Den ena vägen leder till obegränsat antal inkarnationer och den andra till de fria andrajagens rike. Den ena vägen inolverar honom djupare i materieaspekten, den andra närmar honom medvetenhetsaspekten, så att han med tiden blir varse sitt kausalhölje, genom vilket han kan fungera i femte naturriket. Senare, när han antagits till verklig och edsvuren lärjunge, känner han den ena vägen såsom vänsterhandsvägen och den andra såsom den rätta verksamhetens väg.

Ett val väntar den mediterande.

”Den mediterande” avser Augoeides, som väntar tills lärjungen träffat det rätta valet. Och det rätta valet för lärjungen är att lita till Augoeides’ ledning i alla viktiga lägen, till dess han kan själv, såsom kausaljag och senare 46-jag, intaga Augoeides’ plats.

REGEL VIII

Agnisuryanerna svarar på ljudet. Vattnet sjunker och stiger. Må magikern taga sig i akt för att drunkna, där land och vatten möts. Stället i mitten, vilket är varken torrt eller vått, måste bilda den fasta mark, där han sätter ned fötterna. När vatten, land och luft möts, finns det ställe, där magin skall utföras.

Agnisuryanerna svarar på ljudet.

Genom att behärska emotionalvärldens byggare, agnisuryanerna, som både utgör dess emotionalhölje (de devaer som utgör emotionalhöljets centra) och befolkar emotionalvärlden, lär sig monaden att fungera medvetet i denna värld, att genomtränga illusionen.

Vattnet sjunker och stiger.

Människomonaden genomgår aktivitets- och passivitetsperioder under sin utveckling, varvid den mest uppenbara cykeln är inkarnation–diskarnation. Vi kan nå inre jämvikt genom att studera de egna livsimpulserna med sina rytmiska upp- och nedgångsperioder.

Må magikern taga sig i akt för att drunkna, där land och vatten möts.

Det ställe, där land och vatten möts, är solarplexuscentret. Farorna där är alltför häftiga omkastningar mellan ”land och vatten”, mellan livet i fysiska världen och den emotionala reaktionen på detta. Med alltför tidigt och okontrollerat inflöde av andratriadsenergi (kausal, 47:1, och essential, 46:1) i förstajaget tar energin den väg minsta motståndets lag anvisar, och denna väg bestäms av den inriktning aspirantens liv har i vardagen.

En annan allvarlig fara visar sig i att objektiv förnimmelse av emotionalvärlden tränger in i hjärnmedvetenheten och aspiranten blir varse tendensen till psykisk förnimmelse av lägre slag, klärvoajans, medialitet. Den är en förmåga hos solarplexuscentret, och det kan då hända att aspiranten ”dör drunkningsdöden”, blir så uppslukad av denna lägre psykism att hans högre medvetenhetsutveckling upphör.

Stället i mitten, vilket är varken torrt eller vått, måste bilda den fasta mark, där han sätter ned fötterna.

Stället i mitten har olika innebörd på olika utvecklingsstadier. För aspiranten är det emotionalhöljet, 48:4 där land (fysiskt) och vatten (emotionalt) möts. För lärjungen är det mentalthöljet, 47:4.

Detta kan förstås också med avseende på höljescentren. Den verkliga mystikern, som nått kontakt med värld 46, har sin medvetenhet centrad i hjässcentret och nästan helt i eterhöljet.

Den framskridna men världsligt inriktade människan är centrad i området för hypofysen, vilken är förbunden med panncentret. När genom esoterisk träning och kunskap relationen mellan förstajaget och kausalhöljet upprättats, finns en mittpunkt mitt i huvudet, och det är här aspiranten står fast. Den är eterisk, ty eterhöljet har nu blivit redskapet för medvetet tjänande, avsiktlig styrning och bruk av krafter för bestämda ändamål. Det är här magikern står fast och genom sitt eterhölje åstadkommer det magiska kreativa arbetet. Aspiranten måste söka centra sig i kausalmedvetenheten och helt enkelt ”stå fast i andligt vara”.

När vatten, land och luft möts, finns det ställe, där magin skall utföras.

Det ställe, där land, vatten och luft möts, är i huvudet. Luft är symbol för värld 46 och 46-höljet. När monaden genom förstajaget aktiverat kausalhöljet och även börjat aktivera ett embryoniskt 46-hölje och sedan kan för en längre stund uppehålla sig i kausalhöljets centrum och därifrån styra eterhöljet, finns mötesplatsen, och den är just detta centrum.

REGEL IX

Därnäst följer förtätningen. Elden och vattnet möts, formen ökar och växer. Må magikern skicka sin form på dess rätta väg.

Därnäst följer förtätningen. Elden och vattnet möts, formen ökar och växer.

I mentalvärlden tar en idé form. I emotionalvärlden genomträngs denna form av begärsenergi. Under evolutionsprocessen ”ökar och växer” formen.

Må magikern skicka sin form på dess rätta väg.

Det viktigaste i denna regel är renheten. Renheten är en fråga om motivet. Låt begäret och intellektet vara så rena och så jämnt fördelade och den skapade formen så rätt balanserad att den inte kan dragas till den fördärvliga vänsterhandsvägen.

Om det är förstajagets begär, som består drivkraften till handling av något slag i människans tre världar, och om det är mentalmedvetenheten i sin praktiska tillämpning, som genomför den, så kännetecknas denna handling av orenhet. Om impulsen utgår från monaden centrad och självmedveten i kausalhöljet, så är den underordnad den kausalt medvetna monaden och kontrollerad av den till det önskade ändamålet.

Genom att rätt styra formen i avsedd riktning uppnår monaden sitt syfte.

Må alla studerande varje dag klockan fem med en viljeakt förena sig med den snabbt växande gruppen av tjänare, med uppmärksamheten samlad i huvudet, för att tyst uttala denna korta formel:

”Må det enda Livets Makt strömma genom gruppen av alla sanna tjänare.

Må den enda Själens Kärlek prägla deras liv som söker hjälpa De Stora.

Må jag fullgöra min del i det Enda arbetet genom självglömska, harmlöshet och rätt tal.”

REGEL X

När vattnet sköljer formen, upptas det och används. Formen ökar i styrka. Må magikern så fortsätta, tills arbetet är nog. Må de yttre byggarna då upphöra med sina mödor, och må de inre arbetarna ingå i sitt kretslopp.

Regel X kan tolkas som att emotionalenergin blir dominerande och att begäret till formen och måluppfyllelsen ökar. Detta sker efter att viljeenergin format den centrala kärnan genom att förenas med begärskraften. Genom begär eller starkt motiv ökar magikern formens livskraft, tills den är så stark och intensiv i sitt eget åskilda liv att den är beredd att gå ut på sitt uppdrag i fysiska världen. De byggande devaerna, som drivits att bygga formen av tiotusentals tillgängliga elementaler, har fullbordat sitt arbete och upphör nu med byggandet. Detta särskilda energislåg driver inte längre de mindre livet i någon bestämd riktning, och

den sista cykeln av arbete i emotionalvärlden påbörjas. Denna cykel sammanfattas i Regel XI.

När vattnet sköljer formen, upptas det och används.

Tankeformen upptar och använder den emotionalmateria den är nedsänkt i.

Formen ökar i styrka.

Såsom en verkan därav växer den i styrka.

Må magikern så fortsätta, tills arbetet är nog.

Må magikern fortsätta att bygga formen, tills han är viss om att den nått lämplig styrka.

Må de yttre byggarna då upphöra med sina mödor.

Må sedan den yttre formens byggare, månpirarerna, upphöra med sina mödor.

Må de inre arbetarna ingå i sitt kretslopp.

Må den dynamiska kraftens inre byggare, solpirarerna, påbörja sin cykel.

De yttre byggarna eller arbetarna avser de mindre byggarna (månpirarer), vilka är icke självmedvetna evolutionsväsen samt elementaler. De inre byggarna eller arbetarna är de större byggarna (solpirarer), vilka är självmedvetna evolutionsväsen och monader inom devaevolutionen.

Vid formbyggandet används två energier och tre lagar: De två energierna är ändamålets dynamiska energi (mental energi enligt planen) och begärets magnetiska energi (emotional energi som drar de yttre byggarna till sig). De tre lagarna är lagen för syntetisk begränsning (hushållningslagen), lagen för vibrationernas växelverkan (vibrationslagen) och lagen för aktivt framdrivande i det fysiska (aktiveringslagen).

Steg 1: Byggande. Skaparen av tankeformen använder de yttre byggarna för att skapa den yttre formen. Den energi som används är emotional magnetisk begärsenergi (Regel X).

Steg 2: Genomförande. Skaparen drar tillbaka de yttre byggarna och låter de inre byggarna driva fram den i manifestation. För detta används mental dynamisk viljeenergi (Regel XI).

REGEL XI

Tre ting måste nu den laglydige arbetaren utföra. Först utröna den formel som skall stänga in väsendena inom den omgivande muren, därefter uttala de ord som tillsäger dem vad de skall göra och vart de skall föra det som gjorts och slutligen framsäga det mystiska yttrande som skall rädda honom undan deras arbete.

Tre ting måste nu den laglydige arbetaren utföra;

Den laglydige arbetaren är lärjungen som står åtminstone på gränsen till kausalstadiet. Detta arbete är ej aktuellt för genomsnittsmänniskan på emotionalstadiet. Den uppgiften han nu skall utföra handlar om att en kausalidé klätts först i mental och sedan i emotional materia. Den är således en levande varelse som står på gränsen till att fysikaliseras. Detta är en medveten skapelse.

Först utröna den formel som skall stänga in väsendena inom den omgivande muren;

Tanken har nu en form i emotionalvärlden, men allt är fortfarande stann i förvandling och elementalerna hålls endast på plats av magikerns ständiga ihållande uppmärksamhet under hans arbete med de större byggarna. Han måste genom kännedom om vissa magiska fraser göra arbetet mer beständigt och oberoende liksom fixera de vitaliserande elementens plats inom formen och stadga formen med kraft. Här tillämpas attraktionslagen. Den hålls samman av andratriadens enhetsenergi inte av förstatriadens begärsenergi. Skaparen vitaliserar den med sitt begär och sin tanke och skänker den egenskaper i enlighet med dess ändamål.

Formen med dess väsen hålls ihop av skaparens vilja och hans levande avsikt. Formeln kan betraktas såsom den idé som utgår från tänkaren, definieras som den dynamiska avsikt, det ting som tänkaren ser och i sin tanke gör till något yttre och visualiserar, som bäraren av hans

avsikt. Men arbetet utföres i kausalvärden, inte i fysiska världen.

Därnäst uttala de ord som tillsäger dem vad de skall göra och vart de skall föra det som gjorts

För att denna regel skall verka måste lärjungen/magikern vara i kontakt med Augoeides och denne verka genom honom i full dagsmedvetenhet. Det är Augoeides som uttalar orden, men det är den kausalt medvetna människan som styr (mekanismen, formapparaten) sitt förstajag, sina höljen = elementalerna. Denna regel gäller för alla skapelseverk. Orsak, attraktion, växande, verkan – dessa fyra faktorer styr byggandet av varje tankeform. Avsikten med att yttra ordet är att säga till de väsen som utgör formen ”vad de skall göra och vart de skall föra det som gjorts”. Här finner vi idén om avsikt, verksamhet och mål.

Och slutligen framsäga det mystiska yttrande som skall rädda honom undan deras arbete

Här krävs ett yttrande som frigör både honom från hans skapelse och denna skapelse från hans kontroll. När den kausalt medvetna individen rätt använder det sjufaldiga heliga ordet AUM i mentalvärden, vitaliserar det varje tankeform och sänder ut den på ett framgångsrikt uppdrag. Genom att frigöra sin mentalitet från idén, när han väl sänt ut den på sitt uppdrag blir han fri och obunden från sina egna tankeskapelser och riskerar inte att bli identifierad och uppslukad av dem. Han måste vara fri från den egna tankevärlden för att kunna träda in i idévärlden och i den allmänmänskliga tankevärlden.

REGEL XII

Nätet pulserar. Det drar sig samman och utvidgas. Må magikern intaga punkten i mitten och sålunda frige de ”planetens fångar”, vilkas ton är riktig och rätt stämd efter det som skall göras.

Nätet pulserar. Det drar sig samman och utvidgas.

Reglerna XII–XV avser fysiska världen. De rör förverkligandet av ideerna i det fysiska. Nätet är det eternät, den atomhinna (49:1), som skiljer planetens eterhölje från dess emotionelhölje. I fysiska världen begynner magikern sitt arbete vid eterklotets yttre gräns. Hans problem består i att finna de ringare väsen, också dem på atomhinnans insida, som är av rätt slag för att byggas in i det eterhölje han skall kläda tankeformen i. Ett dylikt arbete kan endast den utföra som genom att ha delvis upplöst det egna eterhöljets atomhinna kan nå ut med sin medvetenhet och energi till planetens eterhölje. Att nätets pulserar beror på att det är underkastat periodicitetens lag; ebb och flod, cyklisk aktivitet, verksamhetens dag och överksamhetens natt. Varje lärjunge måste förvärva den visdom som bygger på kunskap och förståelse om när man skall arbeta och när man skall avstå.

Må magikern intaga punkten i mitten

Att ”intaga punkten i mitten”, betyder att använda de uppehåll eller mellanskeden som råder mellan in- och utandning. I denna punkt använder han medvetet energin, riktar den såsom han finner lämpligt. I denna punkt kommer han medvetet i kontakt med de krafter och väsen han kan sätta i verket och befalla att tillföra honom det han behöver för att främja till andrajaget hörande ändamål och för att bygga de former dessa ändamål fordrar. I denna punkt skrider han framåt i arbetet med att frigöra ”planetens fångar”.

och sålunda frige de ”planetens fångar”, vilkas ton är riktig och rätt stämd efter det som skall göras.

”Planetens fångar” är alla monader, som är involverade i livsformer tillhöriga förstajagets världar (47:4–49:7). De kan vara självmedvetna eller icke självmedvetna monader. Tre grupper av fångar kan frigöras och finna vägen ut ur fångelset genom människans verksamhet: 1) människorikets fångar, 2) djurrikets fångar, och 3) växtrikets fångar. ”Planetens fångar” är de oräkneliga devaväsen som utgör planetens eterhölje och föres in med de

strömmar av eterisk livskraft som utgår ur den fysiska solen. Att frigöra ”planetens fångar” är målet för allt magiskt arbete under denna världsperiod.

REGEL XIII

Magikern måste igenkänna de fyra, i sitt arbete iakttaga den anstrykning av violett de uppvisar och sålunda bygga skuggan. När detta skett, kläder sig skuggan och blir de fyra till sju.

Denna regel avser de fyra slagen av etermateria. Magikern måste känna igen och kunna skilja mellan de fyra etrarna, märka den särskilda färgnyans varje molekylarslag uppvisar och därmed trygga att ”skuggan”, det vill säga tankeformens eterhölje, byggs välbalanserat. Han ”igenkänner” de fyra etrarna i den esoteriska bemärkelsen, det vill säga vet deras ton och är medveten om det särskilda energislag de är bärare av. Viktiga insikter därvidlag är att de fyra solsystemiska etrarna 49:1-4 i vibrationshänseende står i förbindelse med de fyra kosmiska etrarna, solsystemvärldarna 43–46 och att av de fyra solsystemiska etrarna 49:1-3 utgör den grundläggande trefalden, medan 49:4 uppstått som föreningen av de tre. Genom sin kunskap om de fyra etrarna blir magikern alltmer i stånd att handha dem enskilt och förenade. Därmed kan han frisätta den eterenergi som driver tankeformen till fysisk objektivitet. Allteftersom de olika energislagen strålar samman, höljes den vibrerande tanke-känsliformen i en skugglik eterform, så att den från Augoeides erhållna idén når fysisk konkretion.

”De fyra” är formen av 49:1-4-materia, som kläder sig i 49:5-7-materia och så ”blir till sju”.

REGEL XIV

Ljudet förstärks. Farans stund nalkas för den tappra själen. Vattnet har inte skadat den vite skaparen, och intet kan dränka eller väta honom. Fara från eld och låga hotar nu, och svagt skymtar ännu den stigande röken. Må han återigen, efter en stund av frid, kalla på solängeln.

Ljudet förstärks. Farans stund nalkas för den tappra själen;

För magikern är de farligaste momenten i skapelsearbetet dels vissa skeden i emotionalvärlden, där han löper risk att i esoterisk mening drunkna, dels vid övergången från etervärlden till grovfysiska (synliga) världen, där han löper risken att i esoterisk mening förbrinna.

Ljudet aktiverar materien. Detta är det skede då den vibrerande eteriska formen skall draga till sig det material som skall organisera den i den fysiska världen. Farans stund infaller för magikern i detta slutskede. Det sista då magikern riskerar att förstöra sin organism. Magikern når en punkt, där skarp urskillning är av nöden och han måste gå varsamt fram.

Vattnet har inte skadat den vite skaparen, och intet kan dränka eller väta honom;

Tankeformen (kausalväsendet) har nu ikläts ett mentelhölje eller eldshölje. Det är klätt i en vattendimma (ett emotionelhölje). Ordet vattendimma är en gammal beteckning för den stora illusionen. Det till denna beteckning knutna begreppet avser inte bara emotionelhöljet som sådant utan även den påverkan detta hölje måste utöva på det inkarnerande kausalväsendet. Detta väsen skådar ut genom elden och dimman och ser förvrängning och spegling som måste vilseleda. I detta senare skede (i emotionalvärlden) har skaparen inte behövt åkalla Augoeides utan stämmer flodvågen med kärlek och den egna naturens balanserande krafter.

Fara från eld och låga hotar nu, och svagt skymtar ännu den stigande röken.

Krafterna måste här tillämpas rätt, så att det varken blir för mycket eller för litet. Farorna är två: 1) Insats av för mycken energi och avsikt och 2) att formen dör av brist på livskraft.

Vi kan studera denna regel såsom aspiranten tillämpar den, när han lär sig att arbeta med energi och med naturens krafter, när han lär sig om eterhöljets betydelse och ändamål och vinner förmåga att styra pranaerna eller eterenergierna i det egna systemet. Tankeformens

”skugga”, det vill säga eterhölje, har bildats och den skall nu börja iklädas grovfysisk materia, ett elds- eller gashölje till att börja med. De är de med detta arbete förbundna elddevaerna, som är särskilt farliga för magikern.

Må han återigen, efter en stund av frid, kalla på solängeln.

Elddevaerna är farliga för magikern på tre grunder:

För det första är den eld, de devaenergier, magikern söker arbeta med, nära befryndad med den eld hans egen organism hyser, och skulle de båda eldarna komma varandra alltför nära, föreligger en risk för att magikerns organism fattar eld och förbränns.

För det andra är fysiska världens elddevaer, agnichaitanerna förbundna med mentalvärldens devaer (LA: 49:1-4 är liksom en spegelbild av 47:4-7) och har just därför mycken makt, så att de kan rätt styras endast av Augoeides själv.

För det tredje är på vår planet devaerna i världarna 47–49 ännu inte tillräckligt under herravälde av devaerna i världarna 45 och 46 och drivs därför mycket lätt till förstörelsearbete. Därför måste Augoeides återigen åkallas. Detta betyder att magikern (när tankeformens eterhölje är fullbordat och före den grovfysiska konkretionen) måste tillse att hans inrättning med Augoeides är riktig och ohindrad. Han måste förnya sin ”meditation” och upprätta en ny direktkontakt, innan han går vidare med arbetet. Annars kan elden i hans egen organism råka ur kontroll, så att både den och eterhöljet skadas. Han får därför kämpa mot elden och draga ner ”soleld”, det vill säga energier från Augoeides, till sitt skydd. Magikern åkallar honom med ett mantra, som inte ens antydningssvis kan ges, detta på grund av den makt det skänker.

REGEL XV

Eldarna nalkas skuggan, bränner den likväl icke. Eldshöljet är fullbordat. Må magikern sjunga de ord som förenar eld och vatten.

Eldarna nalkas skuggan,

Materiens egna energier nalkas skuggan = den grovfysiska materien, här avses bildandet av det flytande höljet. Materiens differentiering i olika atomslag åstadkommer energins differentiering (från de tre triaderna), som ytterst är differentieringar av urkraften, dynamis.

bränner den likväl icke.

De två måste sedan förenas. Detta moment rymmer den största faran, inte för magikern själv utan för själva tankeformen. Denna måste nu alltså skyddas, risk finns nämligen att vattnet släcker elden och allt förgås i ånga.

Eldshöljet är fullbordat.

Gashöljet = eldshöljet har skapats. (Det är de med detta arbete förbundna elddevaerna, som är särskilt farliga för magikern, jämför med regel XIV.)

Må magikern sjunga de ord som förenar eld och vatten.

Tankeformen måste således skyddas för att inte förstöras. Denna risk sammanhänger med den skördebetingade fiendskap som råder mellan eld- och vattendevaerna. Endast människan kan verka såsom medlare mellan dem och förena dem i en trekraft. Detta kan magikern göra när han väl betrotts med rätta formler och mantran.

Observera att detta är reglerna för aspiranten! De motsvarande reglerna för invigda avslutas med orden: ”Må den invigde sjunga de ord som förenar eldarna”. Detta är betydelsefullt och en stor uppmuntran till nybörjaren i det magiska arbetet. Han arbetar alltjämt med nödvändighet i emotionalvärlden och kan länge ännu inte undvika att göra det. De ovan anförda femton reglerna är av praktisk betydelse i den meningen att aspiranten genom att studera dem och meditera över dem förbereder sig intellektuellt för det magiska arbete han en dag skall utföra. Det magiska arbetet innefattar upptäckten att emotionalvärlden (rättare sagt formerna i dess

sekundärmateria, däremot inte sfären av primärmateria) skapats av människan själv. Det människan skapat kan hon också förstöra.

Tecknet på att han utvecklas är att han stadigt drar sin medvetenhet tillbaka från emotionalvärlden och förvärvar mental balans och mental medvetenhet, följda av skapande arbete i mentaltvärlden. När människan nått detta stadium (de skolade telepaternas krets) och står i medveten kontakt med planen, kan det verkliga magiska arbetet börja. Människor som börjar leva självmedvetet i kausalhöljet (LA: i 47:3, senare 47:2), kan utföra den nya tidsålderns magiska arbete och åstadkomma de förändringar och den återuppbyggnad, som innebär att nya himlar och en ny jord framträder (LA: förbättrar förhållandena inte bara i fysiska världen, ”nya jorden”, utan även i emotional- och mentaltvärldarna, ”nya himlarna”, det vill säga renar dessa världar från svarta logens inflytande; inte slutgiltigt, inte för all framtid men i väsentliga avseenden i samband med förberedelserna för sjätte underrasens och sjätte rotrasens framträdande).

Tacksamhetens långa tanke

Tacksamhet för allt jag är och allt jag har möjlighet att bli, för de omständigheter jag befinner mig i, vilket ger mig möjligheten att träna på allt som jag behöver träna. Tacksamhet för allt detta jag får möjlighet att ta del av genom undervisning och sammankomster, för alla er, ni som visar vägen och bistår på vägen. Tacksamhet för att få delta i grupper som denna.

Jag vill i meditationen inte bara uppleva detta och vara i något behagligt tillstånd grundat på denna insikt i tacksamheten utan vill också komma vidare och lära mig att arbeta kreativt i detta tillstånd. Ställer då stilla frågan till mig själv: Vad gör jag med detta? Med all denna tacksamhet?

En stund av samvete uppkommer, en stund av samvete över att inte förvalta den här tacksamheten tillräckligt.

Enbart själva tacksamheten hjälper inte i sig, vad ska de äldre bröderna och mina medmänniskor med min tacksamhet till? Hur ska min tacksamhet gagna? Tacksamhet i sig räcker inte, för vad händer den dag när möjligheten till exempelvis sådan här undervisning inte längre finns till i den form jag och vi är vana vid? Ska jag då sitta där med tacksamheten över att en gång ha fått ta del av den? Vad hjälper det?

Hur ska denna tacksamhet i stället förvaltas? Vad gör jag med den? Vad gör vi? Vi som grupp? Gruppen måste ha ett större syfte än vad jag ser – vi kausaliserar gruppvis, vi får undervisning gruppvis, vi kommer att lämna fjärde naturriket gruppvis.

Vad gör vi här som grupp? Varför är gruppkonstellation så viktig? Allt vi studerar om Lärjungen och Vägen handlar om grupper, individen är egentligen oviktig.

Vad ska och vad bör vi göra för att få allt vi lär att fortleva? Vad gör vi för varandra och vår utveckling individuellt och som grupp? Kliver vi ur vår bekvämlighet och gör det där som krävs? Passar vi på att lära av varandra och påminna varandra? Tar vi tillfället i akt?

Nedgången avslutas men arbetet med frågorna om gruppens funktion och syfte verkar viktiga och behöver arbetas vidare med.

Förklarande not av red. ”Nedgång” är en term, som i meditationssammanhang brukas för det funktionstillstånd, i vilket läraren försätter gruppen för bästa möjliga effektivitet i meditationsarbetet. Detta tillstånd medför att dagsmedvetenheten är bortkopplad från organismen med dess sinnesorgan och därmed har övergått till närmast högre hölje, alltså eterhöljet. Man kan också kalla detta för lägsta slag av samadhi. Tillståndet kan objektivt konstateras av utomstående genom EEG (elektroencefalografi), mätning av hjärnvågsrytmerna, vilka då är av det slag som kallas *theta* (med genomsnittlig frekvens av 7–4 Hz). Nedgång i thetatillståndet kan kallas för meditationens ”arbetsbord”, ty den är inte meditation i sig men en av dess nödvändiga förutsättningar.

UR DR NICOLLS PSYKOLOGISKA KOMMENTARER

Läran om skenjagen, del ett

Låt oss återvända till den grundläggande läran i arbetet och som exempel taga läran om skenjagen. O. fick en gång frågan: "Hur många skenjag har vi inom oss?" "Har vi 20 eller 30?" O. svarade: "Vi har hundratusentals skenjag inom oss. Det är bara det att vi på grund av buffertar inte kan urskilja dem utan behåller vår tro att vi har ett enda jag, som alltid handlar och känner likadant. Detta är det inbillade jaget. Det är denna föreställning att man har endast ett jag, detta inbillade jag, som hindrar oss att förändras.

Vid ett annat tillfälle fick han frågan om huruvida skenjagen inte var inbillade, och han svarade att skenjagen var verkliga varelser inom oss, verkliga personer, men att vi på grund av att vi inte kan se dem har föreställningen om att ha ett enda verkligt jag. Han sade att skenjagen är verkliga, men det inbillade jaget eller föreställningen om att vi har *ett jag* är skenbar. Varje skenjag är en liten levande person inom oss."

Liksom människor är indelade i människa 1, 2 och 3, är dessa skenjag indelade på liknande sätt hos en människa. Varje skenjag har en tänkande del, en kännande del och en rörelsedel, men dess tyngdpunkt kan vara mer eller mindre i den tänkande delen, i den kännande delen eller i rörelsedelen. Varje skenjag är en urskiljbar varelse, som tar kommando över oss och talar genom vår telefon och kallar sig själv "jag". Vissa av skenjagen är mycket skadliga för oss, andra är likgiltiga och vissa är användbara. En fråga som ställdes nyligen handlade om huruvida alla våra tankar kom från olika skenjag. Svaret var: ja. Men inte bara det, alla era sinnesstämningar, alla era känslor, era handlingar, era ord kommer från olika skenjag inom er. Som vi nu är beskaffade, har vi ingen individualitet, inget verkligt jag, inget överordnat jag som styr alla andra jag och ställer dem i rätt ordning. Till att börja med är det lättare att iakttaga skenjag, som verkar på era tankar, som ger er ett visst slags tankar. Om ni iakttar att ni tänker på någon på ett visst sätt, är detta ett skenjag som tänker, vilket ni uppfattar som om det vore ni själva. Eller säg att ni tänker på ert liv, detta är återigen ett skenjag, och ni tar det för er själva. När ni inte ser detta spratt, som hela tiden spelas med er, uppfattar ni alla dessa tankar som er själva. Ni tänker: "jag tänker detta". Eller säger ni: "detta är hur jag tänker". Ni inser inte att något tänker åt er och att *ni* inte tänker alls. Ni hör dessa skenjags tankar, som om det vore ni som tänkte dem. I själva verket tror ni att ni tänker. Det förhåller sig så att bättre skenjag kan se sämre skenjag, men sämre skenjag inte kan se bättre skenjag. Det högre kan se det lägre, men det lägre kan inte se det högre. När ni börjar utöva verklig iakttagelse av era tankar, kan ni börja se ett visst slags tankar, som ni inte vill acceptera, till exempel om andra människor eller om er själva. Om ni nu tänker att dessa tankar är ni själva eller om ni säger, "jag tänker detta", gör ni ett av de större misstag man kan göra i detta arbete. Ni ger dessa tankar makt över er, eftersom ni identifierar er med dem, ni följer helt enkelt med dem utan att inse att arbetet hela tiden lär att man måste öva inre avskiljande. Om ni uppfattar allt som händer i er tankesfär såsom jag, kan ni inte utöva inre avskiljande. Varför inte? Därför att ni uppfattar allt det som pågår i era tankar såsom er själva. Hur kan ni då avskilja er från detta, om ni tar allt detta som er själva, allt som jag? Hur kan skenjag avskilja sig från upplevelsen av att vara jag?

Vad gäller då i känslösfären? Här återigen finns inom oss många skenjag, som framkallar förändringar i våra känslotillstånd. Liksom skenjag överför tankar till våra sinnen, överför de även känslor till känslösfären. Dessa skenjag påverkar känslotillståndet direkt och berör knappast tänkandet. Vissa av dessa skenjag kan utmatta oss, kan få oss att mista självförtroendet, göra oss modstulna, nedstämnda och så vidare. Likväl är de skenjag, som verkar på oss och när sig på vår bekostnad. Om vi alltid kunde minnas oss själva, kunde dessa skenjag inte utöva någon makt över oss. Men som regel har vi givit dem så mycken makt att vi aldrig ens

utmanar dem, och de går ut ur och in i vår emotionala del som om vi vore en del av dem. Även om de är svåra att iakttaga direkt, kan man efter att ha varit aktiv i arbetet en tid märka deras närvaro genom att man blir medveten om en nedgång till en lägre nivå eller en plötslig kraftförlust. Om ni inte är tillräckligt snabba, kommer detta slags skenjag in och tar makten över er, och *det kan taga dagar att bli av med dem*. Vi måste lära oss att gå försiktigt inom oss. Det är ingen mening med att gräla med obehagliga skenjag. Detta är grunden till att inre avskiljande betonas så starkt i arbetet. Ett ögonblick av sömn i en svår situation släpper in detta slags skenjag. I nästa ögonblick har de makt över er och får er att se allt och känna allt på deras särskilda sätt. Om någon som befinner sig i arbetet ger er rätt slags chock, ser och känner ni plötsligt allt annorlunda och undrar över vad som pågått. Det betyder att skenjagen har bytts ut och andra skenjag nu har makten över er. Allt arbete går ut på att avskilja sig från felaktiga skenjag. Det börjar först med tankarna, och detta leder sedan till känslorna. Det betyder att kampen börjar inom en själv mellan de olika skenjagen, mellan att vara i orätt eller i rätt skenjag. Arbetets makt kan ge oss styrkan att avskilja oss från orätt skenjag. Det mekaniska livet kan inte ge oss den kraften, eftersom detta liv uppmuntrar oerhört många felaktiga skenjag. Det är därför som vi undervisas om att iakttaga oss själva i arbetets ljus. Arbetet är ett system för iakttagelse och härrör från den medvetna delen av mänskligheten, det vill säga från dem som redan har genomgått denna kamp mellan skenjagen och nått sitt mål. När vi befinner oss i dåliga tanke- och känslotillstånd och om vi inte anstränger oss att nå bättre tillstånd, dras vi ner. Likväl behöver vi inte dragas ner. Det som drar oss ner är vårt val. Vi har makten att göra ett inre val, såsom att tänka på det ena eller andra sättet. Ibland, när vi inte kan göra något med oss själva för tillfället, kan vi åtminstone hålla kvar makten att inte helt och hållet ge efter för vårt tillstånd, att inte tro på det helt och hållet och att vara tålmodiga med oss själva och inse att vi har alldeles fel men ännu inte kan se hur vi skall taga oss ur tillståndet. Sedan kan ni vara vissa om att ni efter en tid når ett bättre tillstånd igen. Men om ni fullständigt ger efter för era tankar och känslor, om ni säger ”jag” om dem helt och fullt, lägga ni in något i er själva som gör att det nästa gång blir betydligt svårare att avskilja er från det, eftersom ni, så att säga, skrivit under checken med ert fullständiga namn. När ni inser att ni utan tvivel har olika skenjag inom er, när ni kan höra dem tala eller märker att de verkar i era känslor och ni ändå kan avskilja er från dem, börjar ni förstå arbetets praktiska sida, börjar ni förstå arbetet med er själva på linje ett. Nicoll, ss. 594–595

Läran om skenjagen, del två

Vi har nyligen talat om läran om de olika skenjagen inom oss och hur vi blir oförmögna att förändra oss från det tillstånd, vari vi befinner oss, om vi inte kan se att vi består av många skenjag. Låt oss innan vi går vidare påminna oss om hur olika skenjag uppstår i oss och vad arbetet lär i detta ämne. Arbetet lär att vi föds med enbart vårt väsen och hos små barn finns endast det outvecklade väsendet. Väsendet kommer ner till denna nivå på jorden för att växa, men det kan inte växa sig självt, förutom till en mycket ringa del. Har ni förresten märkt att små barn inte har negativa känslor, vilka definieras genom sin varaktighet? Ett barn växer upp bland sovande människor och börjar bilda personligheten, som steg för steg omger väsendet. Ett litet barn säger aldrig ”jag”. När det börjar säga ”jag”, uppstår det inbillade jaget. Många skenjag bildas genom härmning, och det växande barnet börjar säga ”jag” om dem alla. Man kan nog säga att det börjar säga ”jag” genom att härma, genom ett slags inbillning om en själv som jag, och det hör alltid vuxna säga ”jag”. Men många andra intressanta saker kommer in i bilden här. Nu talar vi om oss själva som vuxna. Vi har oundvikligen och även med flit tillägnat oss en felaktig känsla av jag, det vill säga om det inbillade jaget. Om väsendet skall fortsätta växa inom oss, måste allt som hör ihop med det inbillade jaget bli passivt. Det är således lätt att förstå att arbetet säger att om en människa inte kan dela sig i två, kan hon inte

ändra sitt psykologiska tillstånd. Att dela sig själv i två betyder att dela sig i en iakttagande del och en iakttagen. Om en människa inte kan iakttaga sig själv, kan hon inte förändras. En sådan människa förblir alltid densamma. Dessutom vet ni alla att en människa inte kan förändras så länge hon ser sig själv såsom alltid varande samma jag.

Vi hade nyligen ett samtal om lögnen. Arbetet har åtskilligt att säga om lögnen. Det djupaste som arbetet säger om det, är att den förstör väsendet. En människa som alltid ljuger förstör sitt väsen. Väsendet är den enda del i oss som kan växa och föra oss till en annan nivå av vara och till ett annat öde, till en annan plats i varats skala. En lögnare kan inte växa. Inom sig har alla ett stort antal skenjag som ljuger, och dessa skenjag är alltid förenade med en oerhörd verksamhet av självrättfärdigande skenjag. En människa bör känna sig illa till mods, när hon ljuger. Arbetet säger att det finns två slag av lögn: att lögn inför andra och lögn inför en själv. Samtidigt säger arbetet att lögnen kan definieras endast med avseende på något slags sanningssystem. Om man aldrig fått lära sig något om vad sanning är, är det svårt att inse att man kan ljuga. Ett litet barn, som inte vet något, ljuger inte och kan inte ljuga, men när det lär sig något, kan det börja ljuga med avseende på vad det lärt sig. Ni kan ljuga bara med avseende på någon sanning. Om ni aldrig fått lära er något begrepp om rätt och orätt, om sanning och lögn, hur skulle det då gå till att ljuga? Så snart en människa kunde förstå skillnaden mellan tillåtet och förbjudet, yppades även möjligheten att ljuga. Man kan ljuga i detta arbete, och lögn i arbetet förstör ens möjligheter att utvecklas. Man kan ljuga både för andra och för sig själv, och jag skulle vilja säga att tyngdpunkten i arbetets undervisning ser lögn för en själv som den viktigaste, men arbetet börjar med att säga att ni inte skall ljuga för er lärare. Ni kanske inte vill tala med er lärare om något visst, men om ni tillfrågas om vad som hände och ni ljuger, kommer det alltid fram, och då är ni i ett farligt läge, inte bara gentemot arbetet utan även gällande era möjligheter att utvecklas. Arbetets system är något mycket klart definierat, och ni vet alla vad det innebär att ljuga i arbetet. Man kan ljuga i livet, men att ljuga i arbetet är något helt annat. Ni ljuger då med avseende på ett bestämt sanningssystem. Ni inser att all utveckling av medvetenhetslivet är möjlig endast genom undervisning från ett sanningssystem som ni börjar följa. Ni måste börja leva detta arbete, inte bara tänka på det eller tala om det. Arbetet är ett bestämt undervisningssystem, som innehåller flera sanningar som, om ni börjar leva efter dem och utöva dem, leder er i en mycket önskvärd riktning. Detta att leva arbetets sanning betyder arbete med er själva. Det betyder att ni vill följa det som arbetet lär. Men om ni ljuger för er själva i ert inre, som när ni säger att ni inte är negativa trots att ni är det, stänger ni av arbetets inflytande på er.

All utveckling är i esoteriskt hänseende beroende av att man förhåller sig till ett undervisningssystem, som inte ligger i det mekaniska livet. Arbetet är något utöver det vanliga. Det är en andra uppfostran. En människa kan vara en naturligt god människa i livet, men det är inte detta som arbetet går ut på, ty idén med arbetet och all esoterik, evangelierna inräknade, är att ställa er ansikte mot ansikte med ett helt nytt sätt att leva i livet. Och det är endast genom detta helt annorlunda sätt att leva och förstå, som målet med den esoteriska undervisningen på denna vår jord kan uppnås. Genom den sociala uppfostran som många erhållit är det till exempel inte tillåtet att visa negativa känslor offentligt, men detta har ingenting med arbetet att göra. Ni måste få ett helt annat förhållande till negativa känslor, ett som inte styres av det yttre skenet. Människor, som lärt sig att inte uttrycka negativa känslor i livet, kan vara angripna av negativa känslor inom sig. Därför är det viktigt att inte ljuga för sig själv. Vid ett tillfälle sade O.: ”Lögn förstör väsendet, eftersom väsendet kan växa enbart genom sanning. En människa måste sluta att bedraga sig själv, innan hon kan börja växa. Den värsta slaget av lögn är förställning. Alla försöker ge sken av att vara något de inte är. Källan till all lögn av detta slag finns i inbillningsförmågan.” Vid ett annat tillfälle talade han om livet i allmänhet och sade: ”Ingenting i livet är vad det ger sken av att vara.” Vid det tillfället talade han om

Nationernas Förbund och sade: ”Det är inte vad det försöker ge sken av, liksom många andra skenbart utmärkta organisationer inte är vad de låtsas vara. Hur kan man vänta sig att sovande människor skall kunna skapa organisationer långt över sin egen nivå av vara?” Jag blev mycket förvånad över detta, som jag tyckte, svepande uttalande om i livet existerande välgörenhetsorganisationer etc. Vid ett tillfälle, när vi passerade en kyrka, där människor kom ut från en gudstjänst, sade han detsamma, och syftade på att kyrkan inte gör vad den ger sig ut för, att göra människor till Kristi efterföljare. Jag blev påmind om vad G. en gång sade om kristendomen, att det fanns endast en kristen, nämligen Kristus själv.

Låt oss nu betrakta lögnen på en praktisk nivå, och låt oss särskilt inrikta oss på det slags lögn som börjar med det inbillade jaget och som är förknippat med den falska personligheten. Det har berättats för oss att mänskligheten kan liknas vid får som sköts av två bönder, vilka egentligen är magiker, som strävar att hindra fåren från att fly undan deras makt. Eftersom de båda var mycket snåla och inte ville använda dyrbara metoder för att hålla kvar fåren, hypnotiserade de dessa och intalade dem att de var lejon och örnar och i själva verket övermänniskor. Detta är en liknelse om inbillningskraften, som har samband med det inbillade jaget, vilket så småningom skapar den falska personligheten. Den falska personligheten är helt och hållet ett sken, helt och hållet inbillning, och dess ursprung är det inbillade jaget, det vill säga inbillningen att vi har ett verkligt jag inom oss. Med detta slags inbillning, som håller oss sovande liksom fåren, bildar vi de mest osannolika föreställningar om oss själva. Vi tror till exempel att vi *kan göra*, vi tror att vi har verklig vilja, vi tror att vi kan bestämma över vårt eget liv, och vi kan aldrig se att *allting händer*, även vårt eget liv. Vi bildar inom oss ett slags hemlig inbillning, och fastän livet självt inte motsvarar denna hemliga inbillning, håller vi fast vid den och tror att vi är lejon, örnar, övermänniskor etc. och inser aldrig vad vi egentligen är för något. Inbillningen att vi har ett jag, föreställningen att vi gör allting av oss själva, oförmågan att se att vi är mekaniska och att allt händer oss, frånvaron av insikt om att det rör sig om ett inbillat jag och alla fantasier som denna oförståelse bygger upp i den falska personligheten och denna oförmåga att se var vi verkligen befinner oss, oförmågan att se hur vårt liv har gestaltat sig, allt detta håller oss djupt sovande i en ständig lögn om oss själva, ett aldrig upphörande sken, en oavbruten självhypnos. Detta tillstånd, som vi befinner oss i, beskrivs även i en annan arbetsliknelse i form av en kusk som sitter på en krog, där han gör av med alla sina pengar på sprit, medan hans häst och vagn med vilka han skulle kunna taga sig vidare till en verklig ort, står övergivna utanför. Ni kanske minns att denna liknelse säger att första steget är att väcka kusken. Vad är det för något som kusken dricker? Det är inbillningar om en själv, och vi har egentligen endast oss själva att dricka för att se styrkan i denna föreställning. Vad börjar alla göra, när de i egentlig mening börjar dricka? De börjar skryta eller börjar de avslöja sin hemliga inbillning om sig själva, hur fantastiska de faktiskt är och hur ingen har uppskattat dem och så vidare, därför att alla har denna hemliga självromantiserade bild förbunden med det inbillade jaget och den falska personligheten, och detta utgör en av de mest undandömda källorna till de inre räkenskaper vi för.

Det första slag av lögn vi enligt arbetet måste studera är det slags lögn, där vi alltid tenderar att berätta om något som händer oss, så att det framstår till vår egen fördel. När ni måste återge vad ni sade och vad den andra personen sade i ett arbetssamtal, finner ni att det är nästan omöjligt att göra detta på ett riktigt sätt. Ni tenderar att återge samtalet till er egen fördel genom att utelämna något ni sade och att lätt överbetona annat ni sade. Naturligtvis kan ni göra detsamma på det andra sättet genom att avsiktligt framställa er själva i en dålig dager genom usel självömkan som hoppas på belöning. Människor är dock alldeles vissa om att de kan beskriva sig själva och andra helt sanningsenligt utan att snedvrida sanningen. Det finns helt säkert både mer sanningsenliga och mindre sanningsenliga skenlag inom oss. Men vad är egentligen hela meningen med detta att vara sanningsenlig i arbetet? Det är inte grundat på moral. Det är

grundat på den möjliga utvecklingen av något som heter väsendet, som inte kan växa genom sken eller falskhet. Alla de skenjag som ljuger vanemässigt, alla de skenjag som skyddar den falska personlighetens centrala kungadöme och rättfärdigar allt, snedvrider allt, vänder allt till egen fördel, hindrar denna utveckling av väsendet att komma till stånd. Därför lär arbetet att det är så viktigt att säga er lärare sanningen, eftersom ni genom denna övning lär er att säga er själva sanningen. Och om ni inte kan säga er själva sanningen, kan ni inte nå bortom det inbillade jagets och den falska personlighetens maktsfär, vilket inte kan medföra någon inre utveckling. Det är alltså ingen moralisk utan en praktisk fråga. Om vi nu börjar se mera av falskheterna i det liv vi levat i det förgångna, börjar vi förändra dem i det förgångna. Vi kan se lögner i det förgångna, men vi kan se dem bara genom att arbeta med oss själva i nuet. Om iakttagandet av oss själva har ökat nu i det närvarande och vi börjar se alla slags falska inställningar, falska tonfall, falska sätt att uppfatta vårt eget värde, falskt beskyllande etc., kan vi få nåden att se att detta pågått även i det förgångna. Det betyder att vi kan förändra det förgångna genom det innevarande ögonblicket av arbete, eftersom livet är liksom ett tjockt paket, som ligger hoprullat inom oss, och vi tar med oss detta hoprullade ting när vi dör. Ibland har jag fått tanken att vi lättare kan ändra det förgångna än framtiden. Detta beror delvis på att, när ni börjar bli litet mer vakna ifråga om hurudana ni är, det förgångna kommer fram och tar sig in i ert medvetande, medan den okända framtiden inte träder fram på samma sätt. I framtiden finns alltid frestelser, men man frestas inte längre av framtiden på samma sätt, förutom när det gäller vana. Det är underbart hur arbetet öppnar ert förflutna på alldeles rätt sätt, när ni har börjat att lyfta er själva i nuet till arbetets nivå. Nu börjar ni kunna se vad er lögn varit i det förflutna och börjar ni förstå att det som kallas lögn i arbetet inte alltid är vad ni trott det vara. Det kanske inte uttrycks såsom "lögn" i ord, kalla det då "hyckleri". En människa kan ljuga med en enda gest, en blick, ett tonfall, ett vardagligt maner, en suck, ett hjärtskärande uttryck, en sjukdom, med hjärtligt sätt, genom att alltid vara frisk och i god form. Vi vet alla hur bra vi har uppfört oss och vi vet vilka olidliga villkor vi har utsatts för. Arbetet säger att vi alla lever ett inbillat liv med oss själva. Denna romans kan stjäla åtskillig kraft av oss, och den hindrar oss alltid att utöva verklig självakttagelse. Den måste slitas ut ur hjärtat. Självkänslorna är oerhört starka. Ibland är dessa självromanser, som samlas runt det inbillade jaget, sorgliga och tragiska. Vi känner alla till varandras hopplösa uppsyn. När vi är grundade i denna inre självromantik, är vi mycket svaga oavsett om självromansen handlar om att vara stark och munter eller missförstådd eller om att aldrig ha fått en chans etc. Allt detta är självhypnos och det springer alltid ur en djup källa inom oss, där vi själva skapar våra inre köpslåenden, eftersom vi inte ser detta slags inbillning, som har en sådan osynlig makt över oss. Vi ser inte de skenjag som använder detta slags inbillning, som ger oss en falsk tyngdpunkt och som får oss att fullständigt missförstå vårt livs betydelse och skeenden. Det hindrar oss från att se vårt liv som det är och att ställa den rätt förskräckliga frågan: varför har ditt liv varit så här?

Efter en tid kan vi börja utveckla ett arbetsamvete. Detta gör oss mycket nedstämda, inte på ett själsförstörande sätt genom självömkan och skenlidande, utan på ett betydligt renare sätt. Detta är början av den kraft som kan få er att se er egen lögnaktighet. Det är inte ett förvärvat samvete från er uppväxt, utan början av verkligt samvete, som kan ändra ens liv. Det är den inre födelsen av något nytt, och även om dess verkan är mycket mild, är den absolut äkta, och ni känner väl igen dess auktoritet. Detta är början av uppvaknandet ur sömnen. Detta samvete vet ingenting om huruvida ni är engelsman eller kines eller en rik eller fattig människa. Det ter sig lika hos alla, när det väl är väckt. Det har ingenting att göra med vanor ni lagt er till med, skolor ni gått i, yrkespraxis ni följer eller den samhällsställning ni har. Ni existerar inte som en personlighet för det. Arbetet lär att detta verkliga samvete, som alltid är det-samma, ligger begravt hos var och en och att det så småningom väcks av arbetet. Detta samvete tjänar *arbetet*. Det leder till kontakt med högre centra. Detta högre samvete kan aldrig

vakna så länge som det inbillade jaget och den falska personligheten och alla slags lögn som är förbunden med dessa härskar, eftersom detta samvete leder i riktning mot det verkliga jaget, vilket är fullständigt överordnat det inbillade jagets och den falska personlighetens nivå och deras hyckleri.

Kom även ihåg lögn som skadar andra i arbetet. Detta ämne är alltför stort för att tagas upp här, men kom ihåg *hur* ni behandlar andra i ert inre. Nicoll, ss. 606–611.

Läran om skenjagen, del tre

Länge försöker vi alla bygga detta arbete på vår egen värdering av oss själva i stället för värderingen av själva arbetet. Vi försöker så att säga att lägga arbetet till det vi redan är. Detta är att ”bygga på lösan sand”, för att använda en metafor från evangelierna. Ingen kan lägga arbetet till vad han för närvarande är, eftersom detta vore att utgå från något överkligt. Arbetet kan utgå endast från det som är äkta, därför kan det självklart inte utgå från det som hör till den falska personligheten. Ingen kan lägga arbetet på ytan av sig själv, det vill säga på personligheten, men till att börja med kan det inte hjälpas. När arbetets betydelse tränger djupare in, inser vi att vi inte kan uppfatta det såsom något som tillagts på ytan av oss. Arbetet är något genomgripande, som söker förändra oss i grunden inifrån. Något sades nyligen i en föreläsning om lögnen. Några skenjag är allvarligare och vissa skenjag är mindre allvarliga i avseende på arbetet, och de flesta skenjag hatar det. En människa kan taga sig an detta arbete helt och hållet från personligheten och utan att se dess djupare betydelse. Hon ser det då såsom ett alternativ till livet och ser arbetet som om det vore emot livet, ser det i själva verket såsom något motsatt hennes vanliga liv. Hon förstår då aldrig att livet kan bli hennes lärare. Hon tror då att hon för att kunna vara i arbetet måste ge upp sitt vanliga liv och liksom gå i kloster, där hon blir av med det yttre livet. Men detta är inte tanken med fjärde vägen, som finns i livet och som tillämpas i livet, om den tillämpas alls av en själv mitt uppe i livet. Arbetet säger inget om att ni måste ge upp ert vanliga liv, men det talar mycket om att ni måste ändra ert förhållande till livet, det vill säga, till den personlighet ni har i livet, till er själva i livet och till andra. Antag att ni genom själviakttagelse börjar märka att ni inom er har skenjag, vilkas strävanden och motiv ni börjar tycka illa om. Plötsligt kommer ni till en punkt, där ni förstår vad arbetet handlar om. Det betyder inte att ni måste ge upp ert liv. Det betyder bara att ni börjar närma er livet från en annan synvinkel. Ni kan till och med göra allting bättre i livet än vad ni gjorde förut. Ni blir försiktigare, inte bara mot livet utan även mot er själva. Ert karma börjar från det ögonblicket att ändras. Arbetet talar mycket sällan om karma. Karma är den härva av orsak och verkan som ni nedlägger i er själva genom era handlingar. Idén om karma föres in i arbetet i samband med de lagar vi lyder under. Arbetet säger att vi till att börja med står under slumpens lag eller ödeslagen eller viljans lag, men det tillägger senare att vi också står under orsakslagen, som kommer mellan slumpens lag och ödeslagen. Om en människa kunde göra vad hon gör medvetet och utan att vara identifierad, skulle hon ändra sitt karma, det vill säga sin personliga orsaks- och verkanslinje. Hon skulle då komma in under ödeslagen, som är en djupare orsaks- och verkanslag, och genom att ändra sitt väsen kan hon nå den punkt, där hon förmår ändra sitt öde och börjar då komma under viljans lag. Om arbetet och allt vad det lär helt blev ett uttryck för vår vilja, skulle vi självklart gå bortom slumpens lag, orsakslagen och ödeslagen. Ödeslagen bestäms av vårt väsens kvalitet. I vårt väsen ligger saker och ting lagrade, som vi inte vet något om och som har med tidigare återkomster att göra. Ni vet nog att, om väsendet ändras, vi inte får samma slags liv ännu en gång men att, om väsendet förblir detsamma, vi får uppleva samma slags cykel av erfarenheter, oavsett vad slags personlighet vi bygger upp för vårt liv, beroende på vårt väsens nivå. Vi mer eller mindre drar till oss samma slags omständigheter, samma slags prövningar och vedermoder, samma slags svårigheter, i själva verket samma slags liv på nytt. Idén är rätt lätt att

förstå. Den betyder helt enkelt att det ni verkligen i grunden är drar till er samma slags upplevelser, emedan ni omedvetet vill dem. Syftet med arbetet är att ändra själva väsendet, där den verkliga viljan finns. Om ni inte har kraft till själviakttagelse, om ni inte kan genomskåda era skenjag, om ni tar er själva för givet, så ändrar ni inte ert väsen. Antag att ni följer med era skenjag i den falska personligheten och alla de hopplösa härvor av inre räkenskaper de alstrar, om ni alltid eftersträvat bekvämlighet eller berömmelse eller rikedom eller uppskattning, får ni naturligen som motsatser till dessa fyra ett fasansfullt elände, att förbli obemärkta eller råka i fattigdom eller ständigt utsättas för klander. Låt oss taga *klander* och dess motsats: *beröm*. Låt mig få ställa er denna fråga: Tror ni att det som är verkligast och mest äkta inom er, det vill säga väsendet, på något sätt kan växa genom begär efter beröm? Jag föreställer mig att det inte är svårt att förstå att det inte kan göra det, och här finns en mycket intressant sida av själviakttagelsen, nämligen hur mycket av er vanliga glädje som beror på uppskattning. Eller tag åter igen *berömmelsen* och dess motsats: *obemärktheten*. Har ni hos er själva märkt de skenjag som önskar berömmelse, alla de skenjag som önskar att vara bättre än andra människor, de skenjag som vill briljera? Jag råder er att vara road av dessa skenjag, eftersom ni aldrig kommer att övervinna dem. Det finns ett slags inre skratt åt en själv, som är ytterst användbart i arbetet. Dessa skenjag, som uppfinner vårt liv och för med sig denna bild av oss själva, är de skenjag som vi måste försöka se, eftersom de håller fast vårt liv i en fortgående lögn, en ständig yttre oro, ett fortgående självrättfärdigande, grundat i ”vilken fin människa jag är”. Jag kommer ihåg ett tillfälle, då jag var särskilt fylld av självrättfärdigande och då O. sade till mig i min hustrus närvaro: ”Ja, Nicoll, är det sant eller inte sant?” och jag plötsligt insåg att det inte var sant och jag kände en utomordentlig stillhet i mig själv. Jag insåg vad lögn betyder, vad lögnaktiga skenjag är för något, hur jag ljög och av detta började jag gradvis inse att *all oro beror på lögn*, beror på falskhet och att jag inte var som detta ljugande skenjag utan att jag var någonting annat som arbetet försökte visa mig, att jag hade något verkligt inom mig och allt det jag ständigt försökte göra och säga var att låtsas upprätthålla någon fiktion, som jag trodde vara jag själv. Detta var ett av de ögonblick, då jag förstod vad detta arbete handlar om. Jag började förstå vad all denna undervisning om den falska personligheten betyder, jag började förstå vad det inbillade jaget betyder och att det ligger något bakom allt detta pseudomaterial som arbetet försöker nå fram till och göra en medveten om och att det inte var någon förlust utan en vinst. Ni måste förstå att detta var bara ett ögonblick av förståelse, men det förde med sig en smak, som man aldrig kan glömma. Det var då möjligt för mig att förstå hur de flesta av våra skenjag ljuger och hur de med lögners hjälp försöker strida mot det verkliga livet och även mot oss själva och de inget hellre önskar än att hålla det som inte är vi själva igång.

Men hur svårt är inte allt detta och vilken lång strävan börjar inte från denna insikt! Har ni någonsin märkt hur ni pratar på, fulla av rättfärdig förtrytelse, fulla av missnöje, och ni plötsligt finner att allt är lögn? Eller har ni någonsin nått därhän att ni verkligen insett att ert lidande är bara lögn och upplevat detta oerhörda inre lugn, som kommer av insikten om sanningen om er själva? Ty liksom som alla lögnen gör oss oroliga, gör sanningen oss lugna och tillfreds med oss själva. Vi marscherar rakt in i livet omgivna av falska och ljugande skenjag, skenjag som låtsas, skenjag som är fulla av dikt om oss själva och av bedrägeri och svek, och vi möter andra människor i en liknande situation och förväntar att vi skall få kontakt med dem och förstå dem eller ännu värre att hjälpa dem att rädda sitt liv. Är det inte rätt komiskt? Är det inte som om en blind ledde en blind? Därför är det så nödvändigt att se skenjag inom oss och se hur de ljuger. Följ med ett av dessa uppdiktade skenjag en stund och låt detta skenjag tala och på ett ögonblick är allt i uppror inom er, och innan ni vet ordet av har ni antagligen identifierat er med detta skenjag, har ni sagt ”jag” om det och har det er i sin fulla makt och reser ni er ur stolen och söker ni upp den person det gäller och häver ni ur er allt det

som detta skenjag vill säga och tänker ni kanske hela tiden att ni handlar medvetet.

Detta arbete säger att vi måste försöka leva mer medvetet gentemot både oss själva och andra människor, och sättet att göra det är att bli mer medveten om våra skenjag, i synnerhet våra negativa skenjag. Hur underbart är det inte att befinna sig i ett medvetenhetstillstånd, där man kan se skenjag som önskar bete sig på ett visst sätt eller säga vissa saker, om arbetet verkar så i en att man undviker dem och inte säger vad man så lätt kunde ha sagt mekaniskt. Och även om dessa skenjag tänker i en, har man kraften att inte följa med deras tänkande, eftersom man har andra tankar, som är starkare och som kommer av arbetet. Och hur ofta sker det inte i samband med detta att ni klarar av att göra det under en kortare tid men senare, när ni är mer sovande, dessa skenjag, som ni vägrade följa, plötsligt kommer tillbaka och angriper er och ni skriver ett brev eller ringer upp eller går för att träffa personen, och hela saken är som tidigare och ni lägger detta till er karmiska orsaks- och verkankedja. Eftersom ni dock har avskilt er från dessa skenjag för en kort tid, kanske det ändå inte är så illa. I synnerhet om de urladdar sig, finns ett slags ogillande av dem, en medvetenhet om dem, även om ni inte kan styra dem. Detta är hela poängen, att inte riktigt tro på dem. Detta är början av att avskilja sig från dem. Och sedan efter en tid, när ni blir mer erfarna i arbetet, upptäcker ni att ni måste göra en mängd andra saker, innan ni betalat tillräckligt i ansträngning för att kunna övervinna makten hos sådana skenjag som ständigt önskar hålla ert liv nedtvingat på en viss nivå. Ni kanske finner att ni måste arbeta med något helt annat, er lättja, er brist på koncentrationsförmåga, er slöhet att inte taga emot nya intryck. Ni kanske finner att ni måste anstränga er ifråga om alla möjliga småsaker ni förut struntat i. Ni kanske finner att ni måste lära er sådant ni redan borde kunna, som att inte förlägga era paraplyer, såsom O. sade en gång. Orsaken är att allt i vår psykologi och dess uppbyggnad hänger samman. Allt som vidgar vår syn hjälper oss i vårt allmänna arbete med oss själva. På fjärde vägen förväntas vi kunna förstå livets alla sidor till viss del, att veta något om allt, att inte vara okunniga människor. Arbetet säger att vi måste arbeta mot okunnigheten i alla dess former. All esoterisk undervisning säger detsamma. Om vi lever i några få mindre delar av centra, är vår bas felaktig, är vi för trångsynta, och då blir arbetet mycket svårt, ett trångsynt, svartsjukt projekt, fullt av avund. Arbetet är menat att vidga oss i varje avseende och att göra vår livssyn vidare och intelligentare. Att arbeta från en alltför smal grund leder oss knappast till några resultat. Herr O. sade en gång: ”Vad är nyttan med att ni studerar arbetets särskilda kunskap, om ni inte har den allmänna kunskapsgrund man kan skaffa sig i livet?” Vid det tillfället talade han om att först sikta på att nå den nivå som kallas för ”den balanserade människan”, det vill säga, den människa vilkens alla centra nått en viss utvecklingsnivå genom ansträngning, och han underströk att fjärde vägen, som ligger i livet, förutsätter att man vet något om livet, vet allt man kan om vad som pågår, så att man kan taga emot intryck från alla delar av livet. Han talade vidare om okunnigheten och vilken förbannelse denna kunde vara och hur omöjligt det var för okunniga människor att möta fjärde vägen och, om de mötte den av misstag, hur omöjligt det var för dem att förstå vad det handlar om och vilka befängda uppfattningar de kunde ha om den. Han berättade för mig om en ung man, som börjat med arbetet: ”Han är fullständigt okunnig. Han lär sig detta arbete och tror sig veta något men har inom sig ingenting att jämföra det med. Han inser inte att arbetets kunskap skiljer sig alldeles från något han kunnat lära av livet och han har aldrig lärt något av livet. Han har inget som kan stå i motsats till det, inget att brottas med inom sig själv. En människa måste vara i livet och känna livet väl, innan hon kan inse vad denna undervisning handlar om, annars tar hon allt för givet, som om det vore livet. Detta är alltid svårigheten med unga människor och ofta med äldre, som inte vet något och tar sig in i arbetet. De hör om arbetet innan de har försökt att lära av livet, och detta är orätt ordning.” Han talade om hur arbetet måste skapa en strävan inom oss och underströk att arbetet, om det inte alstrar denna strävan, inte har någon makt att påverka er. Arbetet går då bara rakt in i den

falska personligheten. Visserligen går arbetet in i den falska personligheten också hos äldre människor, men det bör med tiden alstra denna strävan. En människa, som från början har ett magnetcentrum och kan iakttaga sig själv, har förmågan att se hur arbetet kan ligga i den falska personligheten och till en början öka hennes äregirighet och egenkärlek och få henne att söka något slags privilegierad ställning eller särbehandling. Men eftersom arbetets kvalitet är så annorlunda något som har samband med den falska personligheten, uppstår det efter en tid – om det finns ett magnetcentrum – ett avskiljande mellan den falska personligheten och de skenjag som vill arbeta. När detta händer, har arbetet börja verka på en människa, och om denna människa tack vare en mängd okända handlingar i det förflutna i viss utsträckning förtjänat möjligheten att kunna förändras i sitt inre, blir de skenjag som ljuger gradvis allt mer iakttagbara och börjar det stora avskiljandets process. Allmänt kan sägas att personligheten blir passivare och väsendets verkliga sida börjar utvecklas med alla sina medföljande insikter och mentala och emotionala uppfattningar, vilka gradvis närmar sig förverkligandet av högre centras inflytande. Men så länge vi ser oss själva som en enda, är detta omöjligt. Nicoll, ss. 614–618.

*Ytterligare anmärkningar om skenjagen
(svar på frågor som föranletts av det föregående)*

(1) *Vad är ett skenjag?* Ett skenjag är en bestämd personlighet inom oss, en liten varelse med en tanke-, en känslö- och en rörelsedel. Ni måste förstå att skenjagen är alldeles verkliga människor inom oss. Vid ett tillfälle sade O.: ”Ni tror allihop att skenjagen inte är verkliga. Ni tror att de är teoretiska företeelser. Jag försäkrar er att de är mycket verkliga och lever i ert eget varas hus och styr er ständigt.” Han anförde därefter liknelsen om det oordnade huset, i vilket det inte finns någon husbonde och i vilket varje skenjag använder telefonen i husbondens namn.

(2) *Är det inte önskvärt att identifiera sig med skenjag som söker arbeta? Skall inte dessa skenjag bli vice förvaltare, utvecklas vidare till förvaltare och slutligen bli det verkliga jaget?* Det är inte önskvärt att identifiera sig med något, men jag låter detta bero. Det är önskvärt att följa arbetsjag och lyssna på vad de säger, i synnerhet om man är i negativa skenjags våld. Genom själviakttagelse i arbetet och vad arbetet lär avskiljes ett antal skenjag från andra och bildar vice förvaltare. Denna medvetandets utveckling genom själviakttagelse leder gradvis till högre nivåer såsom förvaltarens och husbondens. Om en människa inte ger sina arbetsjag näring, försvagas de och kan till och med lämna oss för alltid.

(3) *Kan våra skenjag indelas i grupper av liknande skenjag, som de flesta av oss känner? Kan de behandlas såsom grupper av skenjag eller måste varje enskilt skenjag urskiljas och bearbetas individuellt?* Ja, skenjagen är indelade i olika grupper, eftersom de bebor olika delar av centra. Skenjag, som uppehåller sig i mycket små delar av centra, är mycket små. De kan vara till nytta i livet, men de kan inte förstå arbetet. Därför lär arbetet att vi måste värdesätta det och känna det såsom något från det mekaniska livet skilt och större än detta, eftersom detta emotionala värdesättande genast sätter oss i beröring med större skenjag. Det är länge omöjligt att urskilja enskilda skenjag, men det är möjligt att se att var och en av oss har ett antal olika personligheter. Dessa personligheter består av många skenjag, men var och en av dem hör till en bestämd grupp. Till exempel har jag för min egen del ett stort antal skenjag, som hör till min medicinska personlighet. O. sade en gång: ”Försök att se klart avgränsade personligheter inom er. Ni har en social personlighet, en yrkespersonlighet, en familjepersonlighet och så vidare, men var och en av dessa personligheter är uppbyggd av en mängd mindre skenjag.

(4) *Eftersom skenjagen finns representerade i varje centrum, kan man då säga att oro i kroppen alstras av ett skenjag? Innebär det i så fall att denna ovana beledsagas av oro i tanke och känsla?* Ja, givetvis alstras oro i kroppen av ett skenjag, som finns huvudsakligen i de

mindre delarna av rörelsecentret. Ja, det kan beledsagas av oro i tanke och känsla. Det kan vara ett ganska starkt skenjag, som påverkar tre centra i lika grad. Detta kräver iakttagelse. Iakttagelsen börjar med att man lägger märke till de olika slags arbete som utföres av de tre centren. Om ni märker att ni intellektuellt befinner er i ett tillstånd av oro, osäkerhet, märker ni kanske också att ni utför vissa rörelser och så vidare, men oftast beror oro i kroppen enbart på ett litet automatiskt skenjag i rörelsecentret. En människa kliar sig till exempel alltid i huvudet, och en dylik oro kanske hör till ett mycket litet nära nog automatiskt skenjag i rörelsecentret och berör inte känslö- eller tankecentrets arbete. Vi har alla för oss små mekaniska egenheter av alla slag, även när vi är djupt koncentrerade.

(5) *Är alla skenjag förvärvade?* Ja, de är alla förvärvade, och de är förvärvade på alla möjliga sätt. Det sägs vanligen att de förvärvas huvudsakligen genom efterapning och uppfostran, men de är alla förvärvade, emedan de tillhör personligheten, som i sig är förvärvat. Arbetet säger att det kan vara sant att det finns spår av det verkliga jaget inom oss, men det är allt det säger. Det verkliga jaget är dock inte förvärvat. Det finns redan där från födseln som en möjlighet. Vi bildar inte det verkliga jaget. Vi försöker närma oss det. Det är först då *vi vet vilka vi är*.

(6) *Finns det skenjag i väsendet?* Nej. Man kan inte säga att det finns skenjag i väsendet, även om vissa skenjag som vi förvärvat står väsendet mycket nära, det vill säga vi har mer väsensnära skenjag. Däremot har vi skenjag, som är mycket långt ifrån väsendet och som huvudsakligen hör till den falska personligheten. Om vår personlighet vore uttryck för vårt väsen och så att säga passade ihop med det, kunde vi säga att alla våra skenjag vore förbundna med vårt väsen, men det är inte fallet på den nivå, där vi för närvarande befinner oss. Det tryck, vi utsatts för genom uppfostran och miljö, gör att vår personlighet kan vara mycket olik vårt väsen, och när detta är fallet är det inte onaturligt att vänta sig att vi bär på en ovanligt hög grad av inre disharmoni.

(7) *Antag att en människa i sin personlighet har användbara skenjag såsom till exempel gästvänliga skenjag, hjälpsamma skenjag, skenjag som är skickliga att hantera verktyg etc. men att de handlar för att ses av andra människor. Antag att de efter att ha arbetat med sig själva skulle kunna göra detsamma av sig själva, skulle då dessa skenjag bli väsensnära för dessa människor?* Vi har alla sorters användbara skenjag, som vi förvärvat under vår uppväxt. Ni måste minnas att personligheten måste bildas och kan bildas till något bättre eller sämre. God träning tillsammans med vanlig god disciplin är nödvändig för alla. Vi måste alla lära oss ett yrke eller ett hantverk. Vi måste lära oss att uppföra oss och så vidare. Allt detta är förvärvat. Arbetet verkar så att det väljer ut de skenjag som är användbara och lyfter upp dem, så att säga, så att de inte längre verkar mekaniskt utan kan användas avsiktligt, det vill säga medvetet. Arbetet bygger ett slags ark inom oss i vilken allt användbart samlas. Vi kan inte göra detta själva. Arbetet åstadkommer detta och ställer allt i rätt ordning.

(8 a) *Är väsendet det frö, varur det verkliga jaget kan växa?* Ja, på sätt och vis. Det är bättre att säga att bakom väsendet ligger det verkliga jaget och vi genom väsendets utveckling kontaktar det verkliga jaget. Syftet med detta arbete är att vi skall bli verkligare och göra oss av med falska, överkliga jag. Detta kan man åstadkomma endast genom inre ärlighet och långvarig iakttagelse och genom arbetets inflytande på en själv under en lång tid. Allt detta leder vidare till väsendets utveckling, som sätter oss i förbindelse med förvaltaren och det verkliga jaget. Ni måste uppfatta förvaltaren och det verkliga jaget såsom ovanför oss på en högre nivå och väntande på oss, såsom liggande djupare i vårt inre, under den yta på vilken det mesta av vårt psykiska liv utspelar sig. Om man kallar det en rörelse uppåt eller en rörelse inåt, betecknar det ändå ett och samma. Allt detta arbete måste göras av oss själva. Vi är i den situationen att vi tappat bort vägen och måste finna den igen. Alla är skapade på ett fullkomligt sätt, det vill säga med ett verkligt jag, men vi sänks ner i denna värld både ordagrant och psykologiskt och förlorar orienteringen. Det finns en orsak till detta, och en förklaring är

att vi har skapats såsom självutvecklande organismer. Det är ett experiment. Varje människa är ett experiment grundat på denna idé som vi ständigt måste reflektera över och hålla i minnet.

(8 b) *Utgör det verkliga jaget den gräns för möjlig utveckling, den högsta form och den gräns varje människa kan nå och är denna olika för var och en?* Ja, det är den högsta verklighet vi kan nå. Bakom det verkliga jaget ligger gud. Men denna fråga är något formativ. Förvisso är var och en av oss en individuell skapelse, varför det verkliga jaget hos den ene aldrig kan vara detsamma som det verkliga jaget hos den andre. Problemet är att vi försöker imitera andra människor, och det är som om en påsklilja försökte bli en tulpan. Det finns icke en enda snöflinga, som är den andra lik i sitt sätt att kristallisera, även om snöflingans hexagonala grundstruktur är densamma.

(9) *Är det någon skillnad mellan skenjagen och det inre medvetandet?* Jag kan inte se att dessa två faktorer berör varandra i denna fråga. Skenjaget är skenjaget, och den inre medvetenheten är den inre medvetenheten. Om ni med "inre medvetenhet" menar den förmåga av självakttagelse, med vilken ni kan se skenjag inom er, är detta riktigt, men er fråga är som att säga: "Om man har en elektrisk ficklampa i mörkret och ser en vägg framför sig, är då väggen detsamma som lampan?"

Arbetet säger att vi med hjälp av verklig självakttagelse släpper in en stråle ljus inom oss. Genom denna ljusstråle kan vi börja se saker inom oss, men ett skenjag är inte detsamma som en ljusstråle, och en ljusstråle betyder givetvis inte fysiskt ljus utan medvetenhetens ljus, vilket arbetet avser att förstärka långt bortom allt ni kan föreställa er för närvarande, så att ni skall kunna se er själva genom att endast kasta en blick och därmed se allt som pågår i varje centrum.

* * *

Jag skall nu i samband med punkter i föredraget kommentera en eller två iakttagelser, som gjordes i de mindre grupperna:

1) *I föredraget sades något som jag fann mycket uppmuntrande. Om ni verkligen ser något inom er, även om ni inte kan göra något åt det, så träder det tillbaka.* Detta är alldeles riktigt. När ni inser detta, fångar ni en glimt av vad arbetet handlar om. Ni fångar en glimt av vad självakttagelsen handlar om och varför den läres ut så strängt. Arbetet säger att självakttagelsen är en metod, med vilken man ändrar sitt vara. Detta är en mycket viktig sak att förstå, och det kan taga årtal, innan man fångar en glimt av dess mening. Allt detta beror på inre avskiljande. Jag ställer er följande fråga: Hur kan man avskilja sig från något utan att iakttaga det? Om man alls inte kan se sig själv och aldrig iakttar vad som verkar inom en vid olika tillfällen, om man kort sagt tar sig själv som en enda, kan man inte förändras. Om man kan se endast vad man inte gjorde och aldrig iakttar vad man gjorde, är man förvisso mycket utåtriktad och har inte lyckats väcka det iakttagande jagets förmåga eller det inre sinne som vi alla fått oss tilldelat. Vi har erhållit detta inre sinne, så att vi skall kunna fullfölja avsikten med att vara en självutvecklande organism. All inre utveckling vore helt omöjlig, om vi inte hade detta sinne, som riktas inåt mot vårt psykiska liv, utan hade bara fem utåtriktade sinnen.

2) *Skenjagen lever men kan påverkas att dö.* Skenjagen är sannerligen levande och verkliga varelser. Huruvida de dör eller inte är en annan fråga. Arbetet lär att de, om de inte näres, försvagas, men att de likt skuggorna i Hades blir levande igen och börjar tala, om de får dricka ert blod. Skenjagen kan vara frånvarande för er under en tid och återkomma, men det är en annan fråga. Det hänsyftar dock i synnerhet på mer avancerade arbetsjag inom oss. Våra vanliga skenjag är hela tiden hos oss. Ni vet väl att de kallas "de fattiga".

3) *Det vore intressant, om vi kunde upptäcka vad som finns i ett av dem. Man kunde få ett mycket omväxlande liv, med högst omväxlande skenjag, varav några mycket värdefulla.* Ja,

detta skulle betyda att vi hade nått nivån av den balanserade människan, som kan röra sig fritt inom sig själv och vilkens alla sidor till viss del vore utvecklade, det vill säga hon hade inte längre tyngdpunkten i ett visst centrum, såsom som människa 1, 2 och 3 har. Om jag till exempel är mycket identifierad med mitt liv som läkare, kan jag inte fritt röra mig inom mig själv och utvecklas jag därför endast ensidigt. Om man är mycket identifierad med sin yrkesmässiga sida eller sin medfödda sida eller vad det nu kan vara, kan man inte bli en balanserad människa. Jag tänker ofta att följande fras är den bästa man kan använda för att förstå vad den balanserade människan är: ”Att kunna se vad det innebär att inte vara identifierad med sitt liv”. *Ert förgångna liv skall inte alltid kunna fånga er och hålla er nertryckta.* Här har ni alla något att länge arbeta med.

Jag skall nu kommentera två ytterligare frågor, som sänts in sedan ovanstående skrivits:

10) *Är ett skenjag som går direkt in i känslocentret ett sådant, som genom vana är så välkänt för tankecentret att det inte längre behöver gå till tankecentret först?*

Denna fråga är mycket formativ. Jag skulle helt enkelt säga; kan man egentligen veta något så bestämt om ett enskilt skenjag? Ni måste minnas att vissa intryck faller på känslocentret, och det betyder att det är nödvändigt att iakttaga hur känslocentret reagerar inför livet utan någon självakttagelse. Vi måste använda tankecentret för att iakttaga oss själva och inte låta ett intryck falla direkt på känslocentret utan det ögonblick av medvetenhet som gör att vi kan se var det faller. Iakttagande skenjag börjar i tankecentret, där vårt medvetande i stort sett uppehåller sig. Det är en fråga om vad man släpper igenom. Man kan av misstag gripa tag i en rödglödgd eldgaffel med bara händerna och ändå automatiskt iakttaga reaktionen, innan den inträffar. Det är en fråga om instinktcentret och den lilla kontroll av detta som man kan uppnå, och detsamma gäller känslocentret.

11) *Hur påverkar ett skenjag känslocentret direkt? Kan ett intryck gå direkt in i känslocentret utan att genomgå tankecentret eller nätverket av associationer? Föregås en negativ känsla omedelbart av en tanke? Föregås en negativ känsla av en tanke?* Jag skulle säga att det är en fråga om inställning. Om ni ännu inte har sett hur ni reagerar utgående från en inställning, som i förstone är mental och som oftast inte beledsagas av någon tanke alls, men ändå finns, så faller intrycket direkt på den negativa delen av det känslocentret. Minns att arbetet lär att intrycken kommer in genom tankecentret och därefter fortsätter till andra centra. Det är nödvändigt att skapa en medveten punkt, där intrycken kommer in. Om ni låter ett intryck gå rakt igenom, följer det sin egen vanebestämda väg. Vi skall börja med att först styra yttre intrycks verkan på tankecentret. Är det till exempel nödvändigt att klaga om jag känner mig kall och frusen? Om jag har större kontroll över mig själv, behöver jag inte reagera på det sättet, såvida jag inte önskar det. Om jag inte är fullständigt mekanisk, blir den punkt, där intrycken kommer in, i stånd att göra ett visst urval, så att intrycken inte automatiskt framkallar samma slags reaktioner. Arbetets ändamål är att göra den punkt, där intrycken kommer in i oss, medveten, och detta kräver den iakttagelseförmåga som kan avskilja oss från den ständiga påverkan det inflödande livet utövar på oss, så att vi alltid reagerar på samma mekaniska sätt. Det är något underbart att inse att man inte alltid behöver förhålla sig på samma sätt till en händelse i det mekaniska livet. Men för att detta skall börja ske måste man kunna se händelsen och samtidigt se ens egna mekaniska reaktion på dem. När arbetet träder in emellan dessa två, det vill säga mellan det yttre intryck, som kommer in via sinnen, och den mekaniska reaktion som normalt skulle inträffa, när detta ögonblick av medvetet val uppstår inom oss, vilket arbetet försöker åstadkomma, börjar vi förstå vad arbetet praktiskt sett handlar om. Detta kallas för att flytta *väte 12* till punkten för de inkommande intrycken. Detta betyder att man också börjar leva mer medvetet mitt i livets flöde. Nicoll, ss. 596–601.

MÅLMEDVETENHETENS LÅNGA TANKE

Målmedvetenhet är fasthet, orubblighet, orygglighet. Den är också livsvilja och är nödvändig för självförverkligandet. Den säger: ”Jag kan, jag vill, jag vågar, jag skall.” Den är mod och uthållighet. Den är frihet från tanklöshet och självuppgivenhet

Med målmedvetenhet lär vi mest, når vi längst, lyckas vi bäst.

Medvetenhetsutvecklingen kallar planethierarkin för ”befrielsens väg”, befrielse från det lägre för förvärv av det högre, självförverkligandets väg. Vill individen med tillspetsad målmedvetenhet utvecklas på snabbaste sätt, så innebär detta ett hårt arbete. Det är det första som inskräpes hos aspiranten på lärjungaskap till planethierarkin.

Sökaren tillgodogör sig under sin utbildningstid mänsklighetens samlade erfarenhet. Men han stannar icke därvid. Han inser att ingen tid nått gränsen för utforskning av verkligheten. Han prövar alla vägar för att till slut finna sin egen väg. Det är på denna han förvärvar själv-tillit och självbestämmdhet, mod att stå ensam, mod att säga och göra det som bör sägas och göras. Det är en knivskarp väg. Många har avfallit från den genom ett outtalat ord, en ogjord handling, genom att söka undfly svårigheter eller disharmoniska förhållanden, lämna problem olösta som måste lösas.

Med sagodjuret enhörning avsågs ursprungligen Stenbocken i zodiaken. Symbolen (ett horn) betydde den tillspetsade målmedvetenhet, för vilken det finns ett enda mål, som också skall nås. Enligt legenden spetsar enhörningen på sitt horn lejonet, den självhärliga människan, vilket avser definitiva sammansmältningen av större och mindre kausalhöljet, varvid individen blir ett kausaljag.

Innan individen kan påräkna ”hjälp” från planethierarkin i och för snabbare utveckling, måste han genomgå en serie prov, som den livsokunnige omogne stupar på, klagar över och finner ”orättvisa” och därmed bevisar sin omogenhet.

Dessa prov avser dels att framdraga i dagsmedvetenheten vad som kan finnas kvar av repellerande egenskaper, av egoism och egocentricitet (omöjliggörande uppnående i kollektiva enhetsmedvetenheten), dels att konstatera procenthalten av de tolv essentiala egenskaper-na, däribland orubblighet, hållfasthet, uthållighet, lojalitet. Innan jaget kan nå essentiala atommedvetenheten, måste dessa essentiala egenskaper ha förvärvats till hundra procent.

Planethierarkin har ingen användning för drönare lika litet som för fanatiker utan endast för arbetare med sunt förnuft och full förståelse för det möjligas konst. Den begär inga orimligheter utan endast målmedvetenhet, orubblighet och uthållighet.

De två kanske största bristerna hos de flesta aspiranter är dels mod att våga, dels psykologiska felbedömningen av människor.

Man vill vara god och tänka gott om alla. Men det får ej betyda att man litar på deras lojalitet, innan man förvissat sig om att de är pålitliga, är värda verkligt förtroende, bestått proven. I regel är detta icke fallet, förrän de nått högre emotionalstadiet.

Även den aspirant, som nått därhän att inte för någon längre tid kunna uppge fullföljandet av beslutet att målmedvetet sträva efter lärjungaskapet, saknar oftast det mod som utgör en av de viktigaste förutsättningarna för att lyckas.

Det fordras mod att besluta sig för att beträda vägen, att bryta med sitt förflutna och allt vad det innebär av egna intressen, vanor, folks förändrade inställning, offra allt för det enda väsentliga. Även om lärjungen skulle stå ensam, så har han inte tid att känna detta, ty han har inte tid att tänka på sig själv.

En av de starkaste krafter, som driver individens självförverkligande, är upplevelsen av det högre, visionen av det eller vad man än vill kalla kontakten med detta högre. Svårigheten består i att hålla fast kontakten. En magnetisk förbindelseled har upprättats. Oerfarna tror lätt att detta sedan sköter sig självt. Men om de krafter, som individen ovetande alltid strömmar ner genom hans höljen, inte får omsättas i tjänande liv, så bryts kontakten med dessa och sjunker individen omärkligt tillbaka i sitt gamla tillstånd, varvid han bedrar sig själv genom förfalskning av sina handlingsmotiv. Detta är förklaringen av det alltför vanliga andliga hyckleriet. Livsförståelsen ökas endast genom att vunnit livsinsikt direkt och praktisk tillämpas i livet, och den måste ständigt övas, om den inte åter skall gå förlorad. Hos den som skall högre fordras målmedvetenhet, uthållighet och vägran att låta sig hindras av omständigheter och förhållanden.

Vår planet innehar en särställning, icke endast i vårt solsystem utan i det större klot som omfattar sju solsystem. Ingenstädes har en sådan massa monader med repellerande grundtendens samlats, ingenstädes tendensen till självisk egenart varit så intensiv. Ingenstädes har mänskligheten ådragit sig en sådan dålig skörd genom dålig sådd. Vår planet är sorgens stjärna i vårt kosmiska klot.

Men detta har så småningom även sin egen kompensation. När mänskligheten förvärvat sunt förnuft med högre mental medvetenhet, tillgodogjort sig alltid i idévärlden förefintlig kunskap om tillvaron, kan utvecklingen gå fram med jättekiv. Ty de egenskaper individerna med så mycket lidande förvärvat är desto mera koncentrerade. De möjliggör en tillspetsad målmedvetenhet, som relativt snabbt möjliggör uppnåendet av allt högre nivåer.

Vi är inte ensamma. Vi är inte slumpens lekbollar. Augoeides representerar ”guds ledning i människans liv”. Det finns en mening med vårt liv, som vi inte vet mer om än att vi en gång ska bli andrajag. Det beror på oss själva, när den inkarnationen blir möjlig: om tolv eller hundra eller tusen eller fler inkarnationer, beror på vår egen målmedvetenhet, det intresse och arbete vi ägna däråt. Vägen heter tjänandets väg.

Min Augoeides: Led mig från överklighet till verklighet, led mig från mörker till ljus, led mig från död till odödlighet.

**Till slut önskar red. alla läsare av Den Pytagoreiske Kuriren
en god fortsättning på våren 2015 – ÅR 66 AQU.
och tackar hjärtligast för allt stöd som inlutit hittills under året.**

Arbeta utan slarv på eder fullkomning.

Bilaga: Böcker från Foinix

ETERHÖLJET Efter äldre och nyare källor sammanställt av Lars Adelskog.

Denna bok handlar om människans fysiska energikropp, eterhöljet, även kallat eterkroppen, ljuskroppen och bioplasmakroppen. Boken gör en samlad framställning av några av de viktigaste delarna av den kunskap om eterhöljet som finns på skilda håll såväl i den äldre esoteriska kunskapsstraditionen som i nyare forskning och erfarenhet. Bokens grundtanke är att eterhöljet är människans väsentliga fysiska kropp, viktigare än organismen i egenskap av formbildande matris, energigivare och förnimmelsecentrum, att organismen för sin existens, sitt liv och sina fysiska funktioner är helt beroende av detta sitt energihölje. Detta är ingen ny idé utan en urgammal esoterisk tanke. I tio avdelningar ges en allmän introduktion till ämnet, avhandlas eterhöljets åtta viktigaste centra för energiutbyte och förnimmelse, eterhöljet i människans liv från avlelsen till döden, eterhöljet vid hälsa och sjukdom, esoterisk läkekonst med utgångspunkt i eterhöljet, eterhöljets roll i människans medvetenhetsutveckling och eterhöljet i planetariska sammanhang, därtill den esoteriska världsåskådningen i allmänhet och den esoteriska energiläran i synnerhet.

Tryckt år 2005. Trådbunden med hårda laminerade pärmar. 352 sidor. Pris: 250 kr. Tre av bokens tio avdelningar kan även laddas ned från www.hylozoik.se

FJÄRDE VÄGEN Föredrag och svar på frågor enligt G. I. Gurdjieffs undervisning av P. D. Ouspensky.

En nutida klassiker och en ypperlig införing i fjärde vägens system för medvetenhetsutveckling och Gurdjieffs idékrets. Gurdjieffs grundtanke var att människan lever långt under sin rättmätiga nivå. Hon har i sitt "normala" tillstånd så ringa medvetenhet att hon egentligen kan betraktas som sovande. I denna hennes sömn förefaller livet kaotiskt och meningslöst. Människans uppgift, ändamålet med hennes liv, är att nå ett högre medvetenhetstillstånd, att vakna. Detta mål kan nås endast med kunskap och ansträngning. Traditionellt har tre vägar erbjudits dem som vill göra sitt yttersta för att utveckla medvetenheten: fakirens, munkens och yogins vägar. Fjärde vägen skiljer sig från de hävdvunna vägarna däri att den inte kräver någon yttre försakelse av världen. På fjärde vägen måste all förändring av människan ske i det inre.

Engelska originalets titel: *The Fourth Way*. Översättning av Lars Adelskog. Tryckt år 2001. Kartonnerad, trådbunden. Xiv + 464 sidor. Pris: 250 kr. Hela boken finns även att ladda ned från www.veidos.se

LITET ESOTERISKT LEXIKON

Sammanställt på grundval av Henry T. Laurencys verk *Kunskapen om verkligheten* och *De vises sten*. Förklaring av esoterikens terminologi i uppslagsbokens form. Såväl längre artiklar som kortfattade definitioner. Drygt 500 uppslagsord täckande den väsentliga terminologin inom hylozoiken (Laurency) och allmänna esoteriken (teosofin och Bailey).

Andra, utökade och förbättrade upplagan av år 1996. Kartonnerad, trådbunden. 80 sidor. Pris: 75 kr.

Från andra förlag

UNDER SKORPIONENS TECKEN – Sovjetmaktens uppkomst och fall. Av Jüri Lina.

I denna bok lämnas häpnadsväckande uppgifter om frimurarnas hemliga roll i den internationella politiken, om de blodiga omvälvningarna i Frankrike år 1789 och i Ryssland år 1917. Som höga frimurare lydde Lenin och Trotskij frimurarnas internationella råd. Författaren

följer den kommunistiska tankens historia från 1700-talets illuminater fram till Moses Hess och hans lärjungar Karl Marx och Friedrich Engels. Framställningen koncentreras på de ryska revolutionerna i mars och november 1917. Även Sverige utnyttjades som operationscentral för bolsjevikerna. Boken visar hur händelserna i Ryssland åren 1917–1991 fortfarande påverkar världens öden. Författaren söker finna svar på flera väsentliga frågor: Hur uppstod och utvecklades den kommunistiska idén? Varför finansierades de ”ryska revolutionerna” år 1917 av mäktiga internationella finanskretsar? Vilket var syftet med den samhällsförstörelse som följde, och på vilket sätt gynnade den de bakomliggande krafterna? Efter sovjetmaktens fall den 24 augusti 1991 har de ryska arkiven börjat avslöja sina hemligheter för häpna historiker. Omskakande uppgifter strömmar hela tiden fram, men endast en rännil har nått oss i Västeuropa. Framför allt saknas helhetsbilden. Det är den som Jüri Lina söker ge i denna bok, som till stor del bygger på frisläppt ryskt material. ”Under Skorpionens tecken” torde ändra läsarens uppfattning om vår tids historia. Läsaren torde komma till insikt om en annan verklighet, varifrån man fortfarande styr oss med osynliga trådar. Första upplagan av denna bok utkom 1994. Andra upplagan av år 1999 var väsentligt utökad och förbättrad. Föreliggande tredje upplagan är den till innehållet mest omfattande.

Utgiven av Förlaget Referent 2013. Trådbunden med hårda laminerade pärmar. 560 sidor. Pris: 350 kr.

DEN JESUS SOM ALDRIG FUNNITS. En kritisk granskning av Bibelns Jesus och kristendomens uppkomst. Av Roger Viklund.

Viklund sammanfattar den forskning som pågått de senaste årtiondena och som alltmer lutar åt att Bibelns Jesus inte har funnits. En unik bok, inte bara i Sverige utan kanske i hela världen, tar ett helhetsgrepp som få andra böcker. Trots den stora mängd fakta och information boken innehåller är den skriven även för den intresserade lekmannen. Viklund skärskådar även Gamla Testamentet, dess etik och framför allt Israels äldre historia i ljuset av den moderna arkeologin. Den bild som växer fram är i många stycken helt annan än den Bibeln ger. Viklund debatterade i TV1 den 10 januari 2006 med religionshistorikern professor Britt-Marie Näsström, som i allt väsentligt gav honom rätt.

Utgiven av Bokförlaget Vimi 2005. Trådbunden med hårda laminerade pärmar. 596 sidor. Pris: 300 kr. Obs! Detta är första upplagan. Viklund har senare utgivit en andra, utökad upplaga.

ÄR VÄRLDEN UPP OCH NER? Artiklar i urval om Palestina, de nykoloniala krigen och sionismen. Av Lasse Wilhelmson.

Boken består av ett urval av artiklar av och intervjuer med Lasse Wilhelmson med tonvikt på palestinafrågan och sionismen. Den omfattar den första åttaårsperioden av 2000-talet då stora förändringar skett i världen. Det gäller terrordåden den 11 september 2001..., ockupationen av Irak 2003, massakern på civila i Gaza kring nyåret 2009, ekonomisk kris, Storebrorslagar, terrorism, klimatförändringar och pandemier. Den bild som mainstream media ger härvidlag, styrs av samma maktelit som beslutat om de folkrättsstridiga krigen och förorsakat den ekonomiska krisen. Resultatet blir att ockupation framställs som befrielse som Irak, att massaker på civila framställs som självförsvar som i Gaza och att Sveriges första krig på över 200 år framställs som U-hjälp som i Afghanistan. Vi får ett språkbruk där det mesta blir upp och ner. ”Är världen upp och ner?” är författarens bidrag till att vända den rätt genom att ge alternativa fakta, perspektiv och idéer som kan befria vårt tänkande från det orwellska sanningsministeriets påbudna uppfattningar.

Författarens förlag 2009. Trådbunden med mjuka pärmar. 175 sidor. Pris: 100 kr.

Restupplagor

NEXUS Nya Tider

Tidskrift som utgavs åren 1998-2000 under Lars Adelskoghs chefredaktörskap. Nästan alla nummer finns alltså att få, det vill säga nr 1/1998, nr 2/1998; nr 1/1999, nr 2/1999, nr 3/1999, nr 4/1999, nr 6/1999; nr 1/2000, nr 2/2000. Pris: 30 kr styck. Alternativ hälsa, den dolda makten (frimureri, Bilderberggruppen etc.), andlighet, kontroversiell forskning.

Slutsålda böcker

Förklaringen av Lars Adelskoggh, **Nattlektioner** av Viola Petitt Neal och Shafica Karagulla, **Robotarnas uppror** av David Icke, **... och sanningen ska göra er fria** av David Icke, **Judisk historia, judisk religion** av Israel Shahak. Dessa böcker kan numera erhållas endast antikvariskt. **Förklaringen** kan laddas ned från internet, nätplats: www.hylozoik.se. Även **Nattlektioner** kan laddas ned som pdf-dokument från www.hylozoik.se

Alla böcker och skrifter beställes hos:

FOINIX FÖRLAG
Box 92085
541 02 Skövde
adelskoggh@yandex.com

För beställningar effektuerade per post uttages porto- och expeditionsavgift. Betalning göres till plusgirokonto nr 441 76 46 – 9 inom trettio dagar efter expediering. Vänligen skicka inga pengar i förskott, låt oss debitera!